

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூலை 15]

மட்டத்திலும், அதற்குப் பிறகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மட்டத்திலும், அதற்கும் பிறகு என்னுடைய மட்டத்திலும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று, கேட்ட கோரிக்கைகளிலே பெரும் அளவிற்கு, வித்தியாசம் இல்லாமல் தரும் அளவில் சமரச முடிவை அரசு சொல்லியும், வேலைநிறுத்தத்தை நடத்தியே திருவது, அரசுக்கு நெருக்கடியை உண்டாக்குவது என்று வன்முறையை நாட்டிலே உருவாக்கத் தீவிரவாத முறையில் முனைப்போடு இறங்கி அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குத் தொழிலாளர்கள் பலியாக வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், அதிலே பலியாகி விட வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பேர்கள், விஷயம் என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருந்த காரணத்தால், அதற்கு ஆதரவு அளிக்கும் முறையில் ஈடுபட்டார்கள். உண்மை உருவத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பிறகு, அதை விட்டு விட்டது கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த அளவில் வெகு மோசமான நிலைக்கு, தீவிரவாதிக்கு இடம் தரக்கூடாது. இதில் உறுப்பினர்கள் யாவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு, சட்டம் ஒழுங்கு இவற்றைக் காப்பாற்றும் பிரச்சினை இது என்ற அளவில், அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று, தலைவர் அவர்களே, உங்கள் முன்னால் எடுத்து வைத்து அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த அவசர ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களுக்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த மூன்று தீர்மானங்களுக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது.

(3) அறிக்கை அளித்தல்

1968-69-ம் ஆண்டுக்கான சாட்டிய, அனுமதித்த நிதி ஒதுக்கீடுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொகை குறித்த பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I present the Report of the Committee on Public Accounts on the Excesses over Voted Grants and Charged Appropriations for the year 1968-69.

(4) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

(கொடர்ச்சி)

மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் : இன்றையதினம் மூன்று மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. இருப்பது மூன்று மணி நேரம். பின்தங்கியோர் நலன் பற்றிய கோரிக்கை ஒன்று, அட்பிவிஸ்ட்ரேஷன் ஆப் ஜஸ்டிஸ் இரண்டு, மூன்றாவது, சிறைச்சாலைகள் பற்றியது. இந்த மூன்றும் முக்கியமான மானியக் கோரிக்கைகள். பின்தங்கியோர் நலன் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் 18 உறுப்பினர்கள் பங்குகொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆளுக்கு நான்கு நிமிடங்கள் என்றாலும் சரியாகப் போதாது போல் தோன்றுகிறது. எப்படி நேரத்தை ஒதுக்கிடு செய்வது என்பதை மாண்புமிகு அவையின் முன்னவரும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும் கவந்து பேசி வரம்பு செய்துகொடுத்தால், விவாதத்தை நடத்த வசதியாக இருக்கும். உறுப்பினர்களும் ஒத்துழைத்து, உரையை சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அவையின் முன்னவர் தன் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

1971 சூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலத் துறை மானியத்திற்கு இரண்டு மணி நேரமும், மற்றும் ஜெயில், சட்டம் ஆகியவைகளுக்கு ஒரு மணி நேரமும் ஒதுக்கப்படலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு மணிநேரம் ஒதுக்கப்படுவது என்றால், 12½-க்கெல்லாம் வாக்கெடுப்பு உட்பட முடிந்து விட வேண்டும். அமைச்சருக்கு அரை மணி நேரமாவது அளிக்க வேண்டும். 18 உறுப்பினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். எனவே, ஒவ்வொருவரும் 4 அல்லது 5 நிமிடங்கள் பேசி முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

(அ) கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்பேரில்,

“கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்கின்ற தலைப் பின்கீழ் ரூ. 4,41,84,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”

என்று கோருகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, to increase the educational facilities now given to backward classes, I move the cut motion standing in my name, viz.—

“That the allotment of Rs. 4,41,84,100 under Demand No. 25-A—Welfare of the Backward Classes be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு அளிக்கப்படும் கல்விச் சலுகையை அதிகரிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,41,84,100-ல் ரூ. 100-யை குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் குறித்து கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 25-ஏ—பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 4,41,84,100-ல் ரூ. 100-யை குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய நலத் துறை கொள்கை விளக்கம் பற்றிய குறிப்பு * ஒன்றினை ஏற்கெனவே இந்த அவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் பார்வைக்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் குறிப்பில் பின்தங்கியவர்களுடைய குறைகளைக் களைவதற்குத் தமிழக அரசு என்னென்ன முறைகளில் பாடுபட்டுக்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1971 சூலை 15]

கொண்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. திட்டங்களைப் பற்றியும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் ஓரளவு விளக்கமாக அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த மானியத்தில் மிக முக்கியமான அம்சம் ஏதாவது ஒன்று இருக்குமானால், அது, இந்தச் சட்ட மன்றத்தில், இது முதல் முறையாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதாகும் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதற்காக 25(ஏ) என்று ஒரு எண் கொடுக்கப்பட்டு மானியம் விவாதத்திற்கு முன்வந்திருக்கிறது. 1949-ஆம் ஆண்டு தான் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டோர்களுக்குமாக அவர்கள் சார்பில் ஒரு இலாக்கா உருவாக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து பின்தங்கியவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் அவர்கள் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 1969-ஆம் ஆண்டு நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றபின்தான், பின்தங்கியோர் நிலை பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி, இதற்காக ஒரு தனி இலாக்கா உருவாக்க வேண்டும் என்ற கருத்துகள் சொல்லப்பட்டன. கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற உடனேயே, முதல் முதலாக, இந்த இலாக்காவைத் தனியாகப் பிரித்து, அதற்காக ஒரு தனி இலாக்காவை உருவாக்கி, அதைக் கொஞ்ச நாள்தன்னுடைய பொறுப்பிலேயே வைத்துக் கொண்டு, அதற்குப் பிறகு ஒரு அமைச்சரை அதற்காக உருவாக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு, இந்தப் பின்தங்கியோர்களுக்காக என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன, செய்யப்பட்ட காரியங்கள் ஒழுங்காகவும் சீராகவும் நடைபெற்று இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் அறிய ஆணைக் குழு ஒன்றை உருவாக்கினார்கள்.

அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரைகளையெல்லாம் எடுத்து வைத்திருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரையில் பல கருத்துக்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறது. பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு கல்விச் சலுகைகள், மாணவர்களுக்குச் சலுகைகள், உணவு மானியம், புத்தகங்கள் வழங்குவது போன்ற பல சலுகைகள் தரப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதோடு இந்தக் குழு, பலவற்றைப் பற்றி விளக்கமாக மிக அழகாக எடுத்து விவாதித்திருக்கிறது. அந்த விவாதத்திலே உள்ள கருத்துக்களையெல்லாம், அரசு சீர்தாக்கிப் பார்த்து, அதன்படி பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்குச் சலுகைகள் அளித்து வருகிறது. அதில் முக்கியமாக, கல்வி நிறுவனங்களிலும், பொதுப் பணிகளிலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதற்காகத் தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடம் 25 சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை 31 சதவிகிதம் ஆக இந்த அரசு மாற்றவிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஒரு சாதாரணமான காரியமல்ல, சாதாரணமான முறையில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சி அல்ல என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவளுக இருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னும், இந்தியப் பணிகளில், ஐ.ஏ.எஸ், ஐ.பி.எஸ். போன்ற பதவிகளில் பிறப்படுத்தப்பட்டோர் அதிகமாக—அதிகமாகக் கூட அல்ல—அந்த இனமே தேர்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்து வந்திருக்கிறது. அந்தக்

1971 ஜூலை 15]

[திரு. க. இராசாராம்]

குறையைப் போக்குகின்ற முறையில், பிற்படுத்தப்பட்டோர்களில் ஐ.ஏ.எம்., ஐ.பி.எஸ். போன்ற பணிகளுக்கு மாணவர்களைத் தயாரிப்பதற்காக ஒரு நிலையை உருவாக்கி, அதற்காக ரூ. 1,52,300 ஒதுக்கி, ஒரு தனிப்பயிற்சி நிலையம் ஒன்றினை உருவாக்க இந்த அரசு பொறுப்பேற்றிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதைப்போலவே, மாணவர் இல்லங்களில் பயின்று வருகின்ற பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும் அவர்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையிலே அதிகத் தொகை வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் இந்த எண்ணங்களை மனதிற்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசுக்கு இன்னும் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அவாவிருந்தாலும் நிதிநிலை குறைவாக இருப்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நிதிநிலை நல்ல அளவுக்கு வரும்போது அவைகளையெல்லாம் கவனத்திற்கொண்டு அரசு செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே நிலையை உறுப்பினர்களும் தங்கள் எண்ணங்களைச் சொல்லும்போது மனதிற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியம் மிகமிக முக்கியமானது. காரணம், இன்றைக்கு நமது சமுதாயத் திலேயே 50 சதக்கைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை மனதிற்கொண்டு, அவர்களுக்கு எவ்வளவு உதவி அளிக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு சமுதாயம் முன்னேறும் என்பதை மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு நமது அரசு இதை உணர்ந்து ஓனவுக்கு மானியத்தை உயர்த்தி யிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. ஆனால், பாராட்டுகின்ற அதே சமயம், இது போதாது என்று சொல்லவும் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். 380 கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரூ. 2½ கோடி தான் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது அது வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இதைக்காட்டிலும் அதிகமாக செலவழிப் போமேயானால் அது அதிக நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், சலுகை தரவேண்டுமானால், இவ்வளவு வருமானத்திற்கு மேல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று விதி வகுத்திருக்கிறார்கள். 2,000 ரூபாய் வருமானத்திற்குக் கீழ் உள்ளவர்களுக்குத் தான் அந்தச் சலுகை என்று இருக்கிறது. இந்தத் தொகை ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்னால் நிர்ணயிக்கப் பட்டது. வருஷத்திற்கு ரூ. 2,000 என்றால், மாதத்திற்கு ரூ. 166. இந்தக் காலத்தில் ஒரு சாதாரண தொழிலாளியின் வருமானம் என்ன என்று கேட்டால் அது ரூ. 166-ஐ விட அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. பேக்வார்ட் கமிஷன் கூட இதைச் சுட்டிக்காட்டி, இதை ரூ. 3,600 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சிபாரிசை அரசாங்கம் ஏற்று, ரூ. 2,000 என்று இருப்பதை ரூ. 3,600 ஆக உயர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் அதிக மாணவர்கள் இதனால் சலுகை அடைவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 15]

அதே போன்று சென்டிரல் கவர்ன்மெண்டு நமக்கு சோசியல் பேக்வார்டுனஸ் இல்லாமல் வெறும் பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கியவர்களுக்கு உதவிப் பணம் கொடுத்தது. 1969-லிருந்து அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் படித்தேன். ஏன் நிறுத்தப்பட்டது, திருப்பிப் பெறுவதற்கு என்ன முயற்சி எடுத்தோம் என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக யோசித்துப் பார்த்து, கூடுதலாக வாங்குவதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல. இக்கனூமிக்கலி பேக்வார்டு, சோசியலி பேக்வார்டு ஆக இல்லாவிட்டாலும் கூட, பொருளாதாரத் துறையில் உயர்ந்த ஜாதிக் காரர்கள் வாழ வசதியற்றவர்களாக இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உதவி தரவேண்டும். பல ஆண்டுக்காலமாக சட்டசபையில் பேசினோம். அதை நம்முடைய, இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கிற, அரசு யோசித்துப் பார்த்து தனியாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கி வைக்க முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அதையும் பின்தங்கிய வகுப்போடு சேர்த்தால், இருக்கிற வசதிகளும் குறைந்துவிடும். அதோடு சேர்க்காமல் பின்தங்கிய வகுப்புகளுக்குத் தனியாக ஒதுக்க வேண்டும். 'ஒன்லி இக்கனூமிக்கலி பேக்வார்டு நாட் சோசியலி பேக்வார்டு' என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பது தெரியும். பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியிருந்தால் அவர்களுக்கு உதவி தர வேண்டும். அப்படி இருக்கும் ஏழைகள், கோவில்களில் அர்ச்சகர்களாக இருப்பவர்களுக்கு வருமானம் மிகக் குறைவு. சமுதாயத் துறையில் உயர்ந்த ஜாதிக் காரர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு நன்றாகப் படிக்கும் திறன் இருந்தாலும் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. நான் மயிலாப்பூர் பிரதிநிதி, ஆகவே கட்டாயம் பேசத் தான் வேண்டும். அந்தப் பிரச்சினையை நம் அரசாங்கம் சற்று யோசித்துப் பார்த்து, ஏழைகளுக்கு என்ன உதவி செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்து, அதற்காகத் தனியாக ஒரு தொகையை ஒதுக்கிவிட்டால் கட்டாயம் மயிலாப்பூர் மக்கள் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். சமுதாயம் கட்டாயம் முன்னேறும். அந்தத் தொகை வினாகாது கட்டாயம் முதலமைச்சர் சேர்ப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மற்ற பல ஜாதிகள் எல்லாம் தங்கனையும் பேக்வார்டு பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக மனுக் கொடுத்து வருகிறார்கள். பாவம், அவர்களுக்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அன்றைக்குக் கூட முதலமைச்சர் சொன்னார், இந்த பேக் வார்டு கிளாஸ் கமிஷன், இருக்கின்ற ஜாதிகளுக்கு என்ன பிரச்சனைகள், அவர்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்பதுதான் 'டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபரன்ஸ்', அதற்கு மீறி, புதிய ஜாதிகளைச் சேர்க்க இடம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தில் கார்ணிகர் வகுப்பு அதாவது கணக்குப் பிள்ளை, சமுதாயத்தில் தாழ்ந்து இல்லாவிட்டாலும் பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள். கணக்குப் பிள்ளை எல்லேஜ் கர்ணம் அவர்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியும். பெரிய அறிவாளிகள் அல்ல பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியவர்கள். பாவம், எத்தனையோ ஆண்டுகாலமாக அவர்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினரோடு சேர்க்கவேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த அதிகரிஷ்டம் இல்லை. மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். காரணம் பேக்வார்டு கிளாஸ் கமிஷன் முடியாது

1971 சூலை 15]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பின்தங்கிய ஜாதிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைச் சேர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

ஒரு வேளை அரசாங்கம் பயப்படலாம், இம் மாதிரி கதவைத் திறந்தால் பல ஜாதிகள் வந்து சேர்ந்துவிடும் என்று. அகமதியர்கள், துளுவ வேளாளர்கள், இவர்களுடைய முக்கால் பங்கை முதலியார்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். தெற்கே இருக்கிற அகமதியர்கள் பயன்படுத்துவதில்லை. இராமநாதபுரம், மதுரை ஜில்லா அகமதியர்கள் பின்தங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒதுக்குகிற பணம் எங்கே போகிறது என்றால் நார்த் ஆற்காட், செங்கற்பட், பங்களூர், ஆற்காடு முதலியார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். உண்மையிலேயே ஆற்காடு முதலியார் முன்னேற்றமான ஜாதி. பேக் வார்டு கிளாஸ் கமிஷனிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், எங்கலில் 60 சதவிகிதம் 'எடுக்கேட்ட பிபிள்' என்று. அவர்கள் சலுகை பெறும்பொழுது கார்ணிகர் ஜாதிக் கு ஏன் மறுக்க வேண்டும், என்பதை அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அத்தகைய கஷ்டப்படுகிற ஜாதிகளைப்பெற்றுப் பேக்வார்டு கிளாஸ் கமிஷன் ஆராய்ந்து பார்த்து, கதவைத் திறந்தால் அதிகமாக வந்து விடுவார்கள் என்று பயப்படக்கூடாது.

காகா சாகிப் கலெல்கர் கமிஷன் வந்த பிறகு பேக்வார்டு இல்லாத ஜாதிகளை மோஸ்ட் பேக்வார்டில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் சேர்க்க வேண்டும். உயர்ந்த ஜாதிகளைச் சேர்த்தால் மறுபடியும் நிறைய பேர் வந்தால் என்ன செய்வது என்று பயப்படுவது சரியல்ல. அரசாங்கம் அவர்கள் பிரச்சினையைக் கருணையோடு பார்த்து, முடிந்தால் சேர்த்துக் கொள்வது வசதியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். பேக்வார்டு கிளாஸ் என்ற லிஸ்டில் சற்றேறக்குறைய 75 ஜாதிகள் உண்டு. அதில் ரொம்ப ஜாதிகள் இப்போது கிடையாது. காம்ப்ளெட் மெட்ராஸ் ஸ்டேட்டாக இருந்தபொழுது அந்த ஜாதிகள் சேர்க்கப்பட்டன. அவற்றைக்குக் கூட ஒரு கேள்வி போட்டேன், முக்குலத்தோரை மோஸ்ட் பேக்வார்டில் சேர்க்கக்கூடாது என்று. பலர் பின் தங்கிய வகுப்பில் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற பகுதிகளில் பார்த்தால் மிக வசதிக்குறைவாக வாழ்கிறார்கள். இதைப் பார்ப்பதற்குப்பொழுது அவர்களையும் மோஸ்ட் பேக்வார்டு கிளாஸில் சேர்க்க வேண்டியிருக்குமோ என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். இதோடு அல்லாமல் நாம் மோஸ்ட் பேக்வார்டு என்று கேட்கும்பொழுது பார்ப்பீம், டோமின், இப்படிப்பட்டவர்கள் ஆகியவர்களை ஷெடியூல்ட் கான்டிஸ் சேர்த்தால் வசதிகள் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். தியாயம். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதையும் இந்த அரசாங்கம் யோசித்துப் பார்த்து அவர்களுக்கு ஏதாவது வசதியை...

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஷெடியூல்ட் காண்டைப் போல் நாவிதர்கள், வண்ணார்கள், இவர்களுக்குக் கல்வித் துறையில் வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: அளிக்கப்பட்டிருந்தால் வரவேற்கிறோம் அதில் சோத்து விடுங்கள். எல்லாவித வசதியும், சர்வீஸ் வசதியும் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 15]

பால்வாடிஸ், பிற்பட்ட வகுப்பினரின் குழந்தைகள் பீரீ ஸ்கூல் ஸ்டேஜ் பள்ளிக்கூடங்கள் மூலம் நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் சோசியல் வெல்பேர் போர்டு பால்வாடிஸ் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். பரவலாகச் சமூக சேவையில் யார் ஆசைப்பட்டு வருகிறார்களோ, அவர்கள் உதவி கொடுத்தால் செய்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் பாக் வார்டு கிளாஸ் பகுதியில் இப்படிப்பட்ட பால்வாடிஸ் நர்சரி ஸ்கூல்ஸ் ஆரம்பிக்க முயற்சி எடுத்துப் பணம் செலவு செய்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும்.

அடுத்தபடியாக பேக்வார்டு கிளாஸ் ஸ்டூடன்ட்ஸ் ஆஸ்டல் சம்பந்தமாகக் குறிப்பாக ஒரு யோசனை கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தில் லிஸ்டட் டெம்பிளீஸ், ஒரு லட்ச ரூபாய் வருமானம் உள்ள கோவில்கள், இவ்வளவு வருமானம் இருக்கிற கோவில்கள் பிற்பட்ட இனத்துக்கு ஆஸ்டல் நடத்துங்கள் என்று கேட்டு, அவர்களை நடத்தச் சொன்னாலும் கூட, அரசாங்கத்திற்குப் பளு குறையும். நல்ல பணியும் நடக்கும். இதைப் பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் ஆராய்ந்து பார்த்து எங்கெல்லாம் வசதிப்படைத்த கோவில்கள் இருக்கின்றனவோ, பிற்பட்ட இனத்தார் அதிகமாக வாழும் மாவட்டங்களில் ஆஸ்டல்களை ஆரம்பித்து உதவி செய்ய முடியுமா என்று யோசித்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக பிற்பட்ட வகுப்பினர் பகுதியில் சற்று அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், முதுகுளத்தூர் பகுதிகளில் ரோடு இல்லை. குடிநீர் வசதி இல்லை, எந்த விதத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நாம் எல்லாம் வெட்கப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில் ரோடுகள் போடுவது குடிநீர் வசதி செய்து கொடுப்பது ஆகிய பணிகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு 'பிரையாசாதி' முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதைப் பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்தந்த அமைச்சரைப் பார்த்து, எந்த எந்தப் பகுதியில் என்ன வசதி முக்கியமோ அவைகளைப் பெற முன்வர வேண்டும். காரணம் அவர்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: துணைத் தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற மானிய கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னால் அரிஜன நலத்துறையும் பிற்பட்டோர் நலத்துறையும் ஒன்றாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றையதினம் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இந்த நாட்டின் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உடனேயே, 1969-ம் ஆண்டு மே திங்களில் இதற்கான ஒரு தனித் துறையை ஆரம்பித்து, அந்தத் துறையைப் பாாமரித்து, அதன் மூலம் பிற்பட்ட மக்களுக்கு நலவாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்துடன் ஒரு தனி அமைச்சரவைவும் ஏற்படுத்தி, அதற்குப் பின்னர் இந்த பிற்பட்ட நலத்துறையில் உள்ள குறைபாடுகளை எப்படிக்க களைய வேண்டும், இந்த நாட்டிலுள்ள பின்தங்கிய மக்களுக்கு எந்த வகையில் முன்னேற்றத்தைக் கொடுக்கலாம் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன், பிற்பட்டோர் நலக்குழு ஒன்றை அமைத்து, அந்தக் குழு

1971 சூலை 15]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

இந்த மாநிலம் முழுவதும் சுற்றி அங்கங்கே உள்ள முக்கியமான பிரமுகர்களைச் சந்தித்து, இந்த பிற்பட்ட வகுப்பில் உள்ள மக்களின் குறைபாடுகளை எந்த எந்த முறையில் கணியலாம் என்ற அளவுக்கு இந்த அரசு நல்ல முயற்சி எடுத்ததற்கு இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்தக் குழுவை அமைத்த பிற்பட்டோர் நலத்துறை அமைச்சருக்கு பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் சார்பில் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் மன்றத்தில் பேசிய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் உறுப்பினர் பெருமதிப் பிற்சுரிய திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி அவர்கள் பல குறைகளை எடுத்துக் கூறி அவற்றை அரசு கணிய வேண்டுமென்று பேசியிருக்கிறார்கள். நான் உண்மையிலேயே மிகவும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும் கூட இந்த அரசியல் நிலையை யார் இந்த நாட்டில் உருவாக்கித் தந்தவர்கள் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். 20 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சியில் இருந்து, சட்டங்களை அமைத்து, யார் யார் எல்லாம் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் என்று அவர்கள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்தக் குறைகளைக் கணிய முடியாதவர்கள், இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பார்த்து, இந்தக் குறைகளை எல்லாம் கணிய வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தச் சாதனையைச் சாதிக்கக் கூடிய திறமை வாய்ந்தவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நான், என்பதை நன்றி உணர்ந்த காரணத்தால் இன்றையதினம் அந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் பிற்பட்டோர் நல குழுவின் அறிக்கையை நாம் பார்க்கிற நேரத்தில் சில உண்மைகளை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பிற்பட்டோர் நலக்குழு உறுப்பினர் திரு. மு. அ. ஜமால் உசேன் என்பவர், நாம் கொடுத்துள்ள மாற்றுக் கருத்துக் குறிப்பில் (பக்கம் 305—தமிழ்நாடு பிற்பட்டோர் நலக்குழு அறிக்கை பாகம்-1)

“பொதுப்பணியாகப் பேசமிடத்து கிறிஸ்துவ வகுப்பினரை அல்லது பிற்பட்ட சாதியினரை உள்ள கிறிஸ்துவப் பிரிவினரை, மத அடிப்படையை வைத்தே விலக்குவதென்பது இயலாது. நமது பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில், கிறிஸ்துவ மதத்துக்கு மாறிய ஷேடியூல் வகுப்பினர் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதிலும் தாமதமாக மதம் மாறியவர்கள் மட்டும் என்று வரம்பு காட்டப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய தடை நீக்கப்பட வேண்டும். ஷேடியூல் வகுப்பிலிருந்து கிறிஸ்துவ மதத்துக்கு மாறியவர்கள் எல்லோரும் அவர்கள் பிற்பட்டவர்களாக இருந்தால் இதே நிலையில் உள்ள சாதியினர், வகுப்பினர் பெறும் சலுகைகள் அனைத்தையும் இவர்களும் பெற வழி செய்ய வேண்டும். நலிந்த சாதிகளில் ஒன்று என்ற வகையில் பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் உள்ள மற்ற நலிந்த சாதியினருக்கு இணைவாக அந்தச் சலுகைகளை இவர்கள் பெறலாம்.”

என்பதாகத் தம்முடைய பரிந்துரைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் குழு மாநிலத்தின் பல பாகங்களிலும் சுற்றி தனது உபணிகளைச் செய்கிற நேரத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், முன்னாள் அமைச்சர்கள்,

[திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்]

[1971 ஜூலை 15]

முதல் அமைச்சர்கள் ஆகியோரும் இந்தக் குழுவின் முன்னால் தம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தக் குழுவின் முன்னாலே தம்முடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

“கிறிஸ்தவ மதத்துக்கு மாறினார்கள் என்பதால் அதே மூச்சில் அவர்கள் முன்னேற்றமடைந்தவர்களாகவிட முடியாது. அவர்கள் முன்பு இந்து மதத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தால், பிற்பட்ட வகுப்பினராகவே கருதப்பெற வேண்டும். அவர்கள் வெட்பூல் வகுப்பில் முன்பு இருந்தவர்களானால், கிறிஸ்தவ மதத்தில் தீண்டாமை இல்லாத காரணத்தினால், அத்தகையவர்கள் மிகப் பிற்பட்டவர்களாகவோ, பிற்பட்டவர்களாகவோ கருதப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பின் மதச் சார்பற்ற தன்மைக்கு இது பொருத்தமாக இருக்கும்.”

என்பதாக அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் இதே கருத்தைத்தான் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு முன்னால், பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். நானு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இந்துக்களாக இருந்தவர்கள் மதக் கொள்கையின் காரணமாக, மத நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கிறிஸ்தவர்களாக மாறினார்கள் என்பதற்காக சமுதாய அடிப்படையிலும், தொழில்துறையிலும், கல்வித்துறையிலும், பொருளாதாரத்துறையிலும் அவர்கள் முன்னேறிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிற கருத்தினை இனிமேலாவது நாம் மாற்றி அமைத்தாக வேண்டும். மிகமிகப் பிற்பட்ட நிலையில்தான் அவர்கள் இன்னமும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் கைவிரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலர் வாழ்க்கைத்துறையில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாமே தவிர, பெரும்பான்மையானவர்கள் பிற்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தச் சமுதாயத்தினர் மதம் மாறிவிட்டார்கள் என்கிற ஒரே நிலையைக் கொண்டு, இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய நியாயமான உதவிகளை அளிக்க இந்த அரசு மறுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். தமிழகத்திலுள்ள மீனவ மக்கள் ஆங்காங்கு வாழ்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எல்லோரும் செய்கிற தொழில் ஒன்றுதான்—ஆனால் பல சாதிகளின் அடிப்படையில் பலவாறாக அவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம், திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் மீன் தொழிலில் ஈடுபடுகிறவர்கள்—‘பரவர்’ என்பதாகவும், ‘முக்குவன்’ என்பதாகவும், ‘பர்வதாஜகுலம்’ என்பதாகவும், ‘செம்படவர்’ ‘பட்டனவர்’ என்பதாகவும், சாதியின் பெயரால் அங்கங்கே அழைக்கப்படுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் செய்கிற தொழில் மீன் பிடித்தல்தான். வாழ்க்கையில் இவர்கள் எல்லோரும் பிற்பட்ட நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த ஆண்டு வைத்தியக் கல்லூரியில் சேருவதற்கான விண்ணப்பத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட ப்ராஸ்பெக்டசில் கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை தாலுக்காவில் வசிக்கும் பரவன் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை வெட்பூல் காஸ்ட் லிஸ்டில் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால்

1971 சூலை 15]

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

“ For purposes of admission a candidate who is himself a convert to any other religion from any Scheduled Class will be treated as a person belonging to Backward Castes. A candidate descended from a Scheduled Caste and converted to any other religion (and who continue in that religion) will be treated neither as a Scheduled Caste nor as Backward Class candidate but only as a non-Backward Class candidate.”

என்பதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் இருந்து ஒருவர் தன்னுடைய காலத்தில் மதம் மாறியிருந்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராகக் கருதப்படுவார் என்று சொல்லிவிட்டு, மதம் மாறியுள்ள குடும்பத்தில் வந்தவராக இருந்தால் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகவோ, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகவோ கருதப்பட மாட்டார்—நான் பாக்வேர்ட் க்ளாஸ் என்று கருதப்படுவார் என்று சொல்லி விருப்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் ஒருவன் இந்துவாக இருக்கிறான், மற்றவன் கிறித்தவனாக இருக்கிறான் என்பது போன்ற மாறுபட்ட கருத்துக் களைக் கொடுத்திருப்பது நியாயம் அல்ல என்பதை பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல் இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 1954-ஆம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ஆம் நாள் ஜி.ஓ. எம்.எஸ். நெ. 924 எஜுகேஷன் உத்தரவில் பாவன் என்ற சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கிறித்தவர்களாக மதம் மாறியிருந்தாலும் அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினராக—தொழில்துறைக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு கருதப்படுவார்கள் என்பதாக அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதே சமுதாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் 1957-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 4-ஆம் நாள் ஜி.ஓ. எம்.எஸ். நெ. 3345-இல்

“ The Government direct that the community known as ‘ Parayan ’ be included in the list of ‘ Most Backward ’ Classes annexed to G.O. Ms. No. 353, Industrial, Labour and Co-operation, dated 31st January 1957 and granted the educational concessions admissible to the Scheduled castes as laid down in the order.”

என்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த இடத்தில் அதைக் குறிப்பிடுவதற்கு—கல்லூரிகளில் இடம் கொடுக்க பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராகவும், கல்விச் சலுகைகளை அளிக்க மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவராகவும் குறிப்பிட்டிருப்பவர்கள் மேற்படி ஜி.ஓ.-விலேயே

“ The question of the deletion of ‘ Parayan ’ (Kanyakumari district and Schencottah taluk of Tirunelveli district) community from the lists of Scheduled Castes. will be taken up with the Government of India separately along with the other proposals for revision of the list of Scheduled Castes and Scheduled Tribes.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த உத்தரவு 1957-ல் போடப்பட்டிருந்தாலும் கூட அன்றையதினம் ஆட்சி பிடத்தில் இருந்தவர்கள் அதற்குப் பின்னால் பத்தாண்டு காலம் ஆட்சியில் இருந்தும் கூட தங்கள் கருத்தை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துரைத்து அவர்கள் போட்ட உத்தரவையே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவில்லை.

நமது அரசாவது அத்தகைய முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1971 ஜூலை 15]

இந்த அளவுக்கு இன்னொன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் பரவர் சமுதாயத்தை ஷெட்யூல் வகுப்பில் சேர்த்திருக்கிற அரசு—திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வாழ்கிற பரவர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை மோஸ்ட் பர்க்வேர்ட் கிளாஸ் என்ற அடிப்படையில் கல்விச் சலுகைகளையும், கல்லூரியில் இடம் அளிப்பதற்கு 'பர்க்வேர்ட் கிளாஸ்' என்றும் போட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பங்களை மாற்றி எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்—மதம் மாறியவர்களாக இருந்தாலும்—கல்வித்துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும், சமுதாயத்துறையிலும், பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பார்களேயானால் மதத்தின் அடிப்படையில் அவர்களை அடையே பாசுபாடு காட்டாமல் நடத்த முன்வர வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாம் மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்கிற கொள்கையை மனத்தில் கொண்டு, உண்மையிலேயே சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடையப் பாடுபட வேண்டும்.

சமுதாயத்திலே இருக்கிற குறைபாடுகளை யெல்லாம் களைந்து, தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்களையெல்லாம் உயர்நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அன்று, அல்லும்பகலும் பாடுபட்டு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகளை யெல்லாம் களைந்தெறிந்துவிட்டு, அந்தச் சமுதாயத்திற்கு நியாயம் வழங்குவதற்கான முயற்சிகளை பிற்பட்ட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் இல்லாபியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஒரு காலத்தில் இந்துக்களாக இருந்து மதம் மாறியவர்கள்தாம். அவர்களில் 'ஸ்பை' என்கிற பிரிவினரைப் பின்தங்கிய வகுப்பினராக எடுத்துக் கொள்பவர்களுக்காக. பள்ளிகளில் இடம் கிடைப்பதற்கும், கல்விச் சலுகைகள் பெறுவதற்கும், மற்றத் துறைகளில் இடம் பெறுவதற்கும் அவர்களைப் பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, ஒருகாலத்தில் இந்துக்களாக இருந்து மதம் மாறிய கிறித்தவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகைகளை யெல்லாம் தர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, at the very outset I have to say that the Government have taken certain concrete steps to improve the lot of the backward community. I must give a compliment to the Government on a particular aspect of the matter, namely the appointment of a Commission under the distinguished Chairmanship of Thiru Sattanathan which have brought out three volumes on the problems of the Backward Communities and also for the detailed manner in which they have gone into all the aspects of the matter. I am sure the Government deserve congratulation. Recently I had an occasion to meet a couple of members of the Andhra Pradesh Legislature. They were all happy that this Commission has brought forward some useful

1971 ஜூலை 15]

suggestions. In fact they wanted me to request this Government to send a few copies to the neighbouring States because that will give them an idea as to how they should proceed.

Sir, it is a well-known fact that the very purpose of creating a separate department for the Backward Classes is to see that the most backward and backward persons in a particular community are elevated from the lower strata and then pumped into the general stream of the people who are supposed to be slightly higher in the economic and social structure so that probably after 50 or 100 years or a couple of centuries, it might be possible to evolve a society wherein one would not ask a person to which community or caste he belongs. That is the ultimate goal. In this particular context, Sattanathan Committee has made a very valuable suggestion which I would like to place for the careful consideration of the Hon. Minister.

In paragraph 206 of the report, it is stated—

'In spite of our recommendation for raising the limit of income for scholarship very substantially, the comparatively affluent section will be excluded from getting the benefit of the State Scholarships. Till now, for employment, there has been no limit of income, and the sons and daughters of well-to-do people who cannot complain of social or environmental handicaps are allowed to compete freely with the children of the poor who suffer from all the handicaps of a backward society.'

For instance, for 100 posts 150 persons belonging to the backward community will be competing but among them at least 25 persons might belong to the affluent classes. Instead of considering their cases, the cases of the persons in the bottom might be considered. That is the point.

Then it is stated—

'Applicants from the Backward Classes have to compete even within the reservation with applicants from particular castes which have a fairly high level of advancement in every sphere and also from their own caste men who have overcome economic, environmental and therefore, social handicaps also to a considerable extent.'

Then the Commission goes on to suggest to the Government—

'We think, it is time that the Government recognise the inequity that is being perpetuated in this system. The sons of a senior official, or of a doctor, engineer, accountant, lawyer or anybody similarly placed in a good profession, and sons of landlords and business executives should have no reasons to complain of environmental handicaps. . .'

I am sure, the Hon. Minister will give careful consideration to this aspect of the matter.

Then it is stated—

While scholarships are intended to overcome economic handicap, reservation in appointment is primarily intended to overcome social and environmental handicaps . . .

Even if it is a question of touching the social handicap by means of professional opportunities, that might for the present be left untouched. In the matter of granting scholarships, the economic aspect may also be taken into consideration. Now the funds at the disposal of the Government are fixed and they cannot afford to spend a larger amount for this purpose. Then the Commission says—

We propose the following criteria for determining the advanced section in each Backward Caste:—

They have given 5 criteria for determining the economic status and I hope and trust that the Government will implement or at least give careful consideration to it. That is an important point.

Then I come to another aspect which the hon. Member, Thirumathi Anandanayagi also mentioned and that is that a few persons who are economically backward irrespective of the fact that they are born in a particular community should be selected. This is not the first time that such a suggestion has been made. That suggestion was made by even Anna when he was Chief Minister and I hope and trust that the present Government also will give consideration to this aspect of the matter.

Then I would like to make two or three suggestions. With regard to hostels, we are spending more than Rs. 4 crores. Now only a few persons belonging to the backward community are able to get hostel accommodation. So, I would request the Government to find out the exact number of students belonging to the backward community who are able to get hostel accommodation, and whether it is possible to increase the accommodation. Also the standard of food served in the hostels is not satisfactory. I did visit a few hostels and I was rather disappointed. So, I request the Hon. Minister to give consideration to this aspect of the matter also.

Sir, there is a certain backward community which provides funds for the education of persons belonging to that community. When those persons get good jobs and earn more money, they have been asked to pay something to the lower sections of their community and that is a good scheme. This scheme can well be adopted by the Government who spend so much for the backward community. I do not say that there should be such a compulsory scheme but the Government can consider this aspect of the matter also.

Another suggestion I would like to make. There are many areas in Madras City, Thanjavur, Madurai, etc., number of taluks, which are economically and sociologically backward. The Sattanathan Committee had given a beautiful picture of all such places in each district and had given descriptions of large sections of people who are economically neglected and who are all backward communities.

1971 சூலை 15]

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

Let Government have a pilot scheme, let them select 20 or 30 taluks, spend about Rs. 50 lakhs on these taluks and see how best these people are brought up to come on a par with those who are forward economically and sociologically.

Government must also take into consideration the position of the most-backward strata among the backward communities. It is a huge list and the Backward Class Commission had gone into the question thoroughly. The report is in 3 volumes and I had gone through it. It is a beautiful report and that is why it is welcomed in other States. I give a clean chit. In that report, there is a huge list of backward classes. But even among them, there are some most-backward. Never mind, X, Y, Z. We are not concerned with names. They are all put in the same category. What are those particular communities which are most-backward, what are their salient features are all given in the report. We can sift those communities and try to do what we can for their upliftment.

Finally I would request that some more money should be pumped for the upliftment of backward classes. As Martin Luther King had observed, society must evolve itself in such a way that a person, never mind if he is X, Y or Z, does not bother to what particular community or caste he belongs; It should be a class-less society. If it is possible to evolve such a society, hats off to this Government.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு 442 லட்ச ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிதியில் எல்லா பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கும் அப்படிப்பட்ட சலுகைகள் கிடைக்கின்றனவா என்றால் இல்லை யென்றுதான் சொல்வேன். இதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவே இந்தக் கருத்தைத்தான் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறது. இந்த அரசும் அவர்களுடைய பரிந்துரைகளைப் பிசிரிசை செய்து அந்த சமூகங்களுக்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப் படும் என்று உறுதியளித்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் குழுவின் அலுவலர்களின் வாய்ப்பு வரையறுக்கப்பட்டு இருந்ததால் 3 உறுப்பினர்கள் கொண்ட அந்தக் குழுவில் உள்ள மூன்று பேர்களும் மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பல முக்கியமான பிரச்சனைகளிலே அவர்கள் ஏகோபித்த முடிவை எடுக்க முடிந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

உதாரணமாக லப்பை என்று எடுத்துக்கொண்டால் அது தமிழ் முஸ்லீம் களைக் குறிக்கிறதா அல்லது தமிழ் பேசும் முஸ்லீம்களைக் குறிக்கிறதா என்று ஏகோபித்த முடிவுக்கு அவர்கள் எல்லோரும் வர முடியவில்லை. அதேபோன்று தான் இந்து நாடார்களும், கிறித்தவ நாடார்களும் பொருளாதார ரீதியிலே மாறுபட்டிருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றியும், அதைப்போன்று தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் என்பவர்களில் கிறித்தவ மதம் மாறியவர்களும் மற்ற பின்தங்கிய வகுப்பினரும் தனிப்பட்டவர்களா, இல்லையா, பொருளாதார ரீதியிலே மாறுபாடு உள்ளதா என்று ஏகோபித்த ஒரு முடிவுக்கு அவர்களால் வர முடியவில்லை.

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1971 ஜூலை 15]

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், அரிசனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் குற்றப் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர் என்று பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. இவர்களையெல்லாம் முன்னேற்றவேண்டுமென்று அந்தக் குழு தன்னுடைய பரிந்துரையிலே சொல்லியிருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்றும் வேறுபாடு தேவை இல்லை என்ற கருத்தை ஜமால் உசேன் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. சின்னப்பன் அவர்கள், இந்துக்கள் 70 சதவீதமும் முஸ்லீம்கள் 70 சதவீதமும் இதனால் பலனடைகிறார்கள் ஆனால் கிறித்துவர்கள் 5 சதவீதம் தான் பயனடைகின்றார்கள் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் பொழுது இப்படிப்பட்ட ஜாதி சமய வேறுபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று கிறித்தவர்கள் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளையெல்லாம் அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வண்ணார் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சில கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே சலவைத் துறை கட்டுவதற்காக என்று 2½ லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்று நிலம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இடங்களில் அந்த நிலங்களை சிலர் ஆக்கிரமித்துக்கொள்கிறார்கள். அதுபோன்று கம்பம் பகுதியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்கின்றவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்விச் சலுகைகளும் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்குப் போதுமான அளவுக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* THIRUMATHI ALDA M. FOWLER : Sir, what I had to say has already been said and probably more ably than I can do. It has been treated by people who are so much more experienced than I. Even so I would like to underline what they have expressed in this House.

I am also full of admiration for this great project of uplift by which we get hold of those classes of people who are our fellow citizens and nationals, by which we want to make them partners, equals and peers. But, Sir, if we call them "Backward", one would imagine that there is a scheme by which they would want to get rid of the stigma. That does not appear to be so.

I am also exercised in my mind regarding those people, who have benefited by the scholarship and other emoluments. One would imagine there would come a time when this group would call itself as emancipated group of people. But that is not so. Backward we have named them and backward they choose to be because of the benefits. It seems to be that it is like a see-saw, on the top of which you have better placed persons and at the bottom of which you have those who just cannot help themselves except by a greater power than themselves. When those people at the top end are going to get off one does not know. They will perpetuate this name of being backward because it suits them best to be so. One does not mind if the State were rich enough to always nurse them in this condition.

1971 ஜூன் 15]

[Thirumathi Alda M. Fowler]

So, Sir, I find that a person who has benefited (and you and I know quite a few) who have sent their sons to college and who should no longer call themselves backward, still perpetuate this class and still reap the benefits for their children, their children's children to the third and fourth generation.

On the other hand I want to draw the attention of this House to a small group of people, about whom nobody seems to take notice, namely, domestic servants of whom all of us are aware and all of us know.

They earn a small pittance. They feed on the crumbs that fall from the master's table. They live in near starvation and are perpetually in debts. These people have large families too. By some twist of circumstances when these poor people send their children, if they ever manage to do so, to a college or to the diploma course, I.T.I. and so on and so forth, they cannot benefit by the scholarships or the boarding grants. There is one great disadvantage. Most of these domestics are Christians and I do not have any special brief for them as Christians. I just say that their need is as great as any other's and they should be considered when grants and scholarships are being handed out. I know them I have seen them. They take a painful journey to the institution. There is no lunch packet with them. They have to get there by bus by walking and also on borrowed cycles, if they are lucky. When we, in our ignorance, try to get them these various aids, we discover with horror that it cannot be done. There is this great disadvantage. Of course I will say, to state that a Christian is not a backward person is somewhat of a compliment, but these people cannot live on compliments. Sir, I feel that in a secular State and under a socialistic pattern of Government these people should be considered. Grants should be made to them and all possible help should be given to them because, Sir, their association with a more cultivated group of people, the people whom they serve, will help them to be emancipated quicker than all the other groups which are given to us in our lists. So, Sir, I urge that this be given all due consideration.

There is another problem which troubles me and it is this. I do not understand why we consider dhobies and barbers to have occupations which are not clean as shown in the books given to us. What shall we do without dhobies? Surely they are the ones who keep us looking fresh and clean and what would the gentlemen in this House do without barbers? They would all be looking like those people who come in for considerable criticism in this House from time to time. The trouble seems to be with us. Surely we are not paying them sufficiently. Surely we do not give them the equipment that they need. Once these facts are faced, they also will enjoy an exalted position as their colleagues and counterparts in every other part of the world. These are not despised professions in other places. So, Sir, we should try to give them a place of honour and we should try to pay them more. That is what I would like to recommend this morning.

[1971 ஜூலை 15]

திரு. வி. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பிறப்பட்டோர் நலத் துறை ஒதுக்கீட்டின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த அரசுகள் 20, 22 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தப் பிறப்பட்டோர் நலத்துறை, பிறப்பட்டோர் சமுதாயத்தைப்பற்றி எண்ணிக் கூட பார்க்காத அந்த அரசுக்குப் பின்னால், இரண்டாண்டுக் காலத்தில் கலைஞர் முதல்வர் பொறுப் பேற்றதற்குப் பின்னால், இந்திய உபகண்டத்தில் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒரு புதிய துறையை, திர்மானித்து, அதற்காக ஒரு அமைச்சரையும் ஏற்படுத்திச் சிறப்பு மிக்க திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருப்பதற்காக பிற்பட்ட துறையைச் சேர்ந்த சமுதாயத்தினர் அந்தவேபேரும் கலைஞர் முதல்வரவர்களைப் பாராட்டுதற்கும், போற்றுவதற்கும் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிறப்பட்டோர் நலத்துறை கடந்த காலங்களில் பல துறைகளிலே ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டு பல காரியங்களின் மூலமாக முன்னேற்றப்பட்டிருந்தாலும்கூட கணிசமாக அதிவீருந்து பல பிரிவினர்களுக்கும் குறிப்பிட்டு எண்ணக்கூடிய, விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சமுதாயத்தினர் அரசின் நிதி ஒதுக்கீடுகளையும், அரசின் சலுகைகளையும் அனுபவித்துக்கொண்டும், அடினா அடிமிகப் பிறப்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலரும் அனுபவிக்காமலும் இருக்கும் நிலையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நமது அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு நிறைய நிதி ஒதுக்கீடுகள், சலுகைகளை அளித்திருந்தாலும் சமீபத்தில் பிற்பட்ட நலத்துறையில் 31 சதவிகிதத்தை வேலைவாய்ப்புகளிலும், கல்வித்துறையிலும் ஒதுக்கிருந்தாலும் நான் இந்த நேரத்திலே அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்தப் பிறப்பட்டோர் நலத்துறையில், பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் மேம்பாடு அடைய, கல்வித்துறையில் மேம்பாடு அடைய, பொருளாதாரத்துறையில் மேம்பாடு அடைய மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கென்று பிறப்பட்டோருக்கென ஒதுக்கப்படும் 31 சதவிகிதத்தில் குறைந்தபட்சம் 15 சதவிகிதத்தையாவது ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கம்மாபுரம் ஊராட்சி துறையையும் சமமாகப் பாவித்து ஒதுக்குவதால் வளர்ந்த சமுதாயத்தினர் அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதால் இந்த நிலையைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இந்தச் சலுகையை வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசை பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு அளிக்கும் சலுகைகளின் மூலமாக தமிழகத்தில் 50 மாணவர் விடுதிகளை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருப்பதற்காக அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் திருநாவலூரில் ஒரு மாணவர் விடுதியை ஏற்படுத்தித் தந்திருப்பதற்காக அரசுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் கம்மாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் அங்கே ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மிகவும் பிற்பட்ட சமுதாயத்தினர் மேம்பாடு அடைவதற்காக இந்தச் சலுகைகளை மேலும் அரசு அளித்து உதவ வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 15]

[திரு. வி. சுப்பிரமணியன்]

பிரிட்டோர் நலத்துறைக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டை வரவேற்று இந்த வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து திரு. தேவராசன் அவர்கள். உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது 5 நிமிஷங்களுக்குள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதில் ஒத்துழைத்தால்தான் நேரத்தோடு முடிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தேவராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நீலகிரி, மாவட்டத்திலே உள்ள வடுகர் இனத்தைப்பற்றிச் சில தவறான குறிப்புகள், தவறான தகவல்கள் நீலகிரி மாவட்ட கெஜட்மயரில் முதல் பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குச் சென்னையிலுள்ள வடுகர் சங்கமும், உதகையிலே உள்ள வடுகர் இனச் சங்கமும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வடுகர்கள் விவசாயம் செய்யாத நாட்டிலே நாவிகத் தொழிலையும், சலவைத் தொழிலையும் மற்றவர்களுக்குச் சொ்பிருக்கின்ற என்ற தவறான தகவல்களைப் பார்த்து அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் வேறையடைந்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கவனித்து அதை நீக்கினால் அந்த மக்கள் என்றென்றும் இந்தத் தமிழக அரசுக்குக் கடமைப் பட்டிருப்பார்கள் என்பதை பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உதகை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் உதகை வடுக இன மக்களுக்காக ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. உதகை மக்களுக்கு என்று. அந்தக் கல்லூரிக்கு விடுதி கிடையாது என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

கிராமங்களில் இருந்து உதகைக்கு வந்து படிக்கும் மாணவர்களுக்கு விடுதி வசதி இல்லாத காரணத்தால், அங்கு இருந்து படிக்க முடியவில்லை. பிரிட்டோர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு கூர்ந்து உடனடியாக ஒரு விடுதியை ஏற்படுத்தித் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்களுக்கு, குறிப்பாக படக பெண்களுக்கு படிப்பறிவு மிக மிகக் குறைவு. அவர்களுக்காக நீலகிரியில் அரசு ஒரு கல்லூரியை அமைத்துத் தந்தால் அந்த இன மக்கள் மூன்றே வசதியாக இருக்கும். நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெண்கள் கல்லூரி ஒன்று ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு சந்தர்ப்பம் தந்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

*திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனை நாடும் ஒரு நல்ல அரசு, அதற்கு ஒரு நல்ல அமைச்சு, அவர்கள் ஏற்படுத்திய ஆணைகள் எல்லாம் கண்டு நாட்டில் இருக்கும் பிரிட்டோர் சமூக மக்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்து இருக்கும் இந்த நேரத்தி் அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 ஜூலை 15]

சமுதாயம் என்ற பயிரை சில இடங்களில் பயிரைப் பூச்சிகள் அரிப்பது போல் வறுமை அரிக்கப்படுகின்ற நிலையில் இந்த அரசு பூச்சி அரிக்கப்பட்ட பயிருக்குப் பூச்சி மருந்து போடுவது போல் பிற்பட்டவர்களுக்கு நல்ல ஆக்கமும் ஊக்கமும் தரும் அதே நோத்தில் பயிருக்கு உமிழுவது போன்ற பிற்பட்டோருக்காக ஒதுக்கப்பட்டது 25 விழுக்காடு என்று இருந்ததை 31 ஆக மாற்றியிருப்பதை பிற்பட்ட சமுதாய மக்கள் அனைவரின் சார்பிலும் வரவேற்கிறேன்.

முஸ்லீம்களில், லப்பைகளைப்பற்றிப் பேசப்பட்டது. லப்பைகள் பின் தங்கிய வகுப்பில் இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டது. முஸ்லீம்கள் அத்தனை பேருமே இந்த நாட்டில் பொருளாதாரத்திலும், கல்வித் துறையிலும் பின் தங்கியவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். லப்பை என்ற சொல்லுக்கு என்சைக்ளோபிடியா ஆப் பிரிட்டானிகா என்ற புத்தகத்தில் தமிழ் பேசுகிற முஸ்லீம்கள் என்று குறிப்பிட்டிருந்தாலும் உண்மையாக லப்பை என்பதற்கு அர்த்தம் என்னவென்று கேட்டால் இறைவனை நாடுகிறவர்கள், நம்புகிறவர்கள் என்பது தான் லப்பைக்கு அரவி வார்த்தையின் அர்த்தமாகும். அதுமட்டுமல்லாமல் முஸ்லீம்கள் அத்தனை பேருமே காரணப் பெயர்களால் தான் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர, அடிப்படையாக எல்லோரும் முஸ்லீம்கள்தான். ராவுத்தர் என்று அழைக்கப்பட்டால் முன்பு குகிரா வியாபாரம் செய்தவர்கள் சக்கதியினராக இருப்பார்கள். மரைக்காயர் என்று அழைக்கப்பட்டால் கப்பல் வியாபாரம் செய்தவர்களின் சந்ததியினராக இருப்பார்கள். மாக்கல சகாயர் என்பது மரைக்காயன் என்று திரிந்திருக்கிறது. தட்சிண பிட்யூமி ஓரத்தில் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் தக்கணிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்த முறையில் தான் முஸ்லீம்கள் பிரிக்கப்பட்டார்களே தவிர, ஜாதியின் அடிப்படையிலோ அல்லது வேறு அடிப்படையிலோ அல்ல.

தமிழகத்தில் இருக்கும் முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரை மொழியால் தமிழர்கள், இனத்தால் திராவிடர்கள், நாட்டால் இந்தியர்கள், மார்க்கத்தால் இஸ்லாமியர்கள் என்று பெருமைப்படும் விதத்தில் இருந்து வருகிறோம். உருது பேசும் காரணமாக சலுகை அளிக்காமல் இருப்பதும், பொருத்த முடையது அல்ல. உருது பேசுகின்ற மக்கள் உயர்த்த நிலை மக்கள் என்று கூறி அவர்களைப் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. உருது பேசியவர்கள் ஒரு காலத்தில் இந்த நாட்டில் பல்லக்கில் ஏறிச் சென்றவர்களானாலும் இன்று இந்த நாட்டில் பல்லக்கு தாக்குபவர்களாகவும் மற்றும் குறைந்த வேலைகளைச் செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். முஸ்லீம்கள் அவ்வளவு பேரையும் பின்தங்கிய பட்டியலில் சேர்த்து அவர்களுக்கு உரிய எல்லாச் சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது 'காலம் கனியட்டும், கவனிக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். இது எங்களுடைய அரசு என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளும் வகையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பாரம்பரியத்தில் ஏற்பட்ட இந்த அரசு இன்று கலைஞர் அரசாக இருக்கிறது. இதுதான் கனிவான காலம். இதைவிடக் கனிவான காலம் எப்போதும் வாழமுடியாது. து கனிந்துவிட்ட காலம்.

1971 சூலை 15]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

‘காத்திருந்தோம், காத்திருந்தோம் காலமெல்லாம்

காத்திருந்தோம்

பார்த்திருந்த நல்ல அரசும் பாராள் வந்தபின்பும்

காத்திருக்கச் செய்யாமல், கனிய வைப்பிர் கலைஞர் ஏறே!

என்று கனிவான வேண்டுகோளாகக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கவிதை கனிந்திருக்கிறது, ஆனால் கஜாநா கனியவில்லை.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : கலைஞர் அவர்கள் மனது வைத்தால் மத்திய அரசின் கஜானாவைக் கனிய வைப்பார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கும் காரணத்தால்தான் வதரியத்தோடும் உரிமையோடும் கேட்கிறோம்.

பிற்பட்டோர் நலத்திறை நடாத்தும் மாணவர் இல்லங்களைப் பார்க்கிற போது எல்லா மாவட்டங்களிலும் பல இல்லங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு இல்லம் கூடக் காணப்படவில்லை. இதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அன்புபாடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட இனத்தைச் சேர்த்தவர் என்று சாடிபிசேட் கொடுப்பதைப் பொருத்த பணிபுரர்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பதிவுப் பத்திரங்களை எடுத்து வந்தால்தான் சாடிபிசேட் கொடுக்கப்படும் என்று அரசினர் ஆணை வந்திருப்பதாகத் தாசில்தார்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி நிறையப் புரர்கள் வந்திருக்கின்றனர். மாணவர்களுடைய கல்லூரி அல்லது பாடசாலை சாடிபிசேட்டில் எழுதி இருப்பதைக் கொண்டு அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்களை அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிற்பட்டோர் நல மானியக் கோரிக்கையின் பேரிலே சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பினதங்கிய வகுப்பினர்களும் சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் திறையிலும், கல்வித் திறையிலும் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதைக் காட்டுவதற்காக அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நடவடிக்கைகள் சரியான முயற்சியாக இருக்கிறது என்பதிலே நிறைவு கொள்கிறோம். அவர்களும் மற்ற மக்களுடைய அந்தஸ்துக்குச் சரியாக வாழ்கின்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய பல அங்கத்தினர்களும் கருத்தினை எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறார்கள். அதே முறையில் என்னுடைய கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று அந்தப் பிற்பட்ட மக்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்கும் போது வருட வருமானம் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால்தான் சலுகைகள் அளிக்கப்படும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. சலுகைகளை அளிப்பதில் இந்த வரம்பைக் கடுதலாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், அவர்கள் ஓரளவு விவரம் தெரிந்தவர்களாக இருந்தாலும், அறிவு பெற்றவர்களாக இருந்தாலும், முழு அறிவு பெற வாய்ப்பு இல்லாமல் தடுக்கப்பட்டுவிடும். ஆகவே, இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்ற வருமான வரம்பை உயர்த்த வேண்டும்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1971 ஜூலை 15]

உயர்நிலை பள்ளி வரையில் மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு 1,500 ரூபாய் வருமானம் வந்தால் பள்ளிக் கட்டணச் சலுகை இல்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. அந்த வரம்பே இல்லாமல் மிகப் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு முழு கல்விச் சலுகை அளித்தால்தான் சமுதாயத்தில் ஐந்து சதவிகிதத்தினருக்கும் குறைவாக இருப்பவர்கள் முன்னேறும் அளவுக்கு இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்தவரை நிலச் சீர்திருத்தத்தின் மூலம் வருகிற உபரி நிலங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து சமுதாயத்தில் அவர்கள் மேன்மை அடைவதற்கான வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின் தங்கிய வகுப்பினர்களில் டோபி போன்றவர்களுக்குக் கிராமங்களில் எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் குடியிருக்க வீடு கட்டுவதற்குப் பணம் இல்லாமல் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். டோபி காணு அமைப்பது போன்ற பிரச்சினைகளிலும் வசதி ஏற்படாத நிலையில் இன்று அவர்கள் மோசமான நிலையில் தங்களுடைய தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவை நம்மைப் பாதுகாக்கும் தொழில்களாக இருப்பதால்தான் சொல்கிறோம். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு டோபிகானை கட்டப்பட வேண்டும். அவர்களில் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 60 பேர்களுக்குத்தான் இலவசக் கருவிகள் வழங்குகிற திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறோம். அதை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ஜில்லாவிற்கு 60 பேர்கள் என்று சொல்லும் போது ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு ஆங்கட ரூபாய்ப் பில்லாமல் போய்விடும். ஆகவே அந்த 60 பேர்கள் என்பதையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதற்கு 2,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதனால் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அவர்களுக்குள்ள முக்கியத் துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய கிணறுகள் முழுவுதையும் வெட்டிக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கமே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு 1,200 ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 1,200 ரூபாயைக் கொண்டு எந்தவிதமான வீடும் கட்ட முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்ள கொடுக்கப் படும் தொகையையும் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்வி வழங்குவதில், சீருடை வழங்குவதில் அவர்களுக்கு என்று கட்டப்பட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத இடங்களில் ஏற்கனவே உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகள், ஆரம்பப் பள்ளிகள் இவற்றில் அந்தக் குழந்தைகளைச் சேர்த்து இந்தச் சலுகைகள் முழுவதையும் அளித்து அந்தப் பிள்ளைகள் அந்தப் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மாணவர்கள் ஹாஸ்டல் நடத்துவதில் மிகப் பின் தங்கிய வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே பராமரிக்கும் முழுச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்தில் மிகக் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தச் செலவு முழுவதையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள் கல்வி பயிலும் வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 15]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

பின்தங்கிய வகுப்பினர் பட்டியலில் ஏழை பணக்காரர்கள் என்ற கித்தியாசத்தை ஓரளவிற்குப் பார்க்க வேண்டும். மிக மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினரில் கூட பல பேர்கள் வருவாய் அதிகமாக வருகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அந்தச் சலுகை அளிக்கிற நிலையை விட ஏழைகளுக்கு அளிக்கிற நிலைமையில் அது மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு, கிராம மக்களுக்குப் பயன்படுகிற முறையில் திட்டங்களை வெளிப்படுத்திக் காட்டி அவர்களுக்கு இந்தமாதிரிச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன, அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்ற அளவில் அதிகாரிகள் மூலமாக எடுத்துக்காட்டும் ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி, அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலம் தெரியப்படுத்தி, அவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Deputy Speaker Sir, before I make observations on the Demand before the House, I should congratulate Thiru Sattanathan, Chairman of the Backward Classes Commission, for having brought out one of the most excellent, well-worded and intelligent reports on Backward Classes in the State of Tamil Nadu. Sir, he has pointed out that out of about 4 crores of population, 2 crores are still backward. I think except a few people, almost the entire population is backward. Among the two crores of backward people, certain communities are benefited much more than other backward communities. 11.3 per cent of the backward communities share 34.63 per cent of the scholarships and out of that one particular community—he has not named it but I think is Thulava Vellala—which is only .25 per cent of the population get 18 per cent of the scholarships. This shows that under the cloak of backwardness many forward communities among the backward communities are enjoying much more than the other backward communities.

Thiru Sattanathan has pointed that other backward communities are not wanting in education and they are not indifferent to education. Everybody wants to be educated but unfortunately certain backward communities are not encouraged by the society to take advantage of the scholarships and other benefits and so, that has to be rectified. Then, the point is why should be economically forward community get benefit under the cover of backwardness. Sir, now the so called forward communities have gradually become backward and of course, the Government may say that they may come under the general grant of scholarships and other things. Sir, even some of the forward communities in Tamil Nadu are not able to make a living in Tamil Nadu and thousands of such Tamilians are living in U.S.A. and Canada.

Then, I suggest that the Government should give opportunities to the backward classes to improve their position but by giving some sort of subsidy they are encouraging backwardness. I do not say that they should not be given subsidy to make them come forward. They can start kindergarten schools or public schools on the lines of the public school at Lovedale, in every district and that will

definitely make the backward communities come forward. Also they should be provided with good and vitaminised food and they should be brought forward culturally and then only backwardness would go away.

(Mr. Deputy Speaker sounded the gong).

Sir, I will finish my speech in one sentence. Out of Rs. 3½ crores allotted for the Backward communities, about one crore of rupees is enjoyed by nine communities and out of that one community enjoys 18 per cent and this disparity must be brought down and Thiru Sattanathan has suggested a very good remedy and the Government should study it and bring it into effect.

Thank you, Sir.

* திரு. என். ஆயுழகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலத் துறை மானியக் கோரிக்கையை முழுமனதுடன் ஆதரித்து, இந்த இருபதாம் தாருண்டில் கலைஞருடைய ஆட்சியில் பின்தங்கிய வகுப்பினர், மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனைக் கருதிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கானதொரு வாய்ப்புனைக் கொடுத்தமைக்கு மிகமிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் சார்பாக, தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்களின் சார்பாக, எனது நன்றியைத் தமிழக அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமுதாயத்தில் எவ்வளவு பின்தங்கிய நிலைமையில் நாட்டு மக்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான், அவர்களின் நலனைக் குறித்து ஆராய்வதற்காக, திரு. ஏ. என். சட்டநாதன் அவர்களின் தலைமையில் இத்தகையதொரு ஆணைக் குழுவை 1969-ம் ஆண்டு நியமித்தார்கள். அந்தக் குழு மாநிலம் முழுவதும் சுற்றி நல்ல புள்ளிவிவரங்களை, பின்தங்கியவர்கள், மிகப் பின்தங்கியவர்கள் இவர்கள் உத்தியோகத் துறையில், கல்வித் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் எந்தளவிற்கு ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் முன்னேறியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல தோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்தக் குழுவை அமைத்தார்கள். அதை நினைத்து நாமெல்லாம் பெருமைப்பட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். இந்தக் குழுவின் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, ஒன்றிண்டு கருத்துக்களைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றையதினம் 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி வரை உத்தியோகத் துறையில் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள், அதாவது ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.சி.எஸ். போன்ற பதவிகளில் பார்ப்பனர்கள் 72 பேரும், பார்ப்பனர் அல்லாதார், வேறு முன்னேற்றம் அடைந்த ஜாதியார் உள்பட, 30 பேரும், பிற்பட்ட வகுப்பினர் 10 பேரும், மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் ஒருவரும், ஷெட்யூல் வகுப்பினர் 19 பேரும், முஸ்லிம்கள் 7 பேரும், கிறித்தாவர்கள் 14 பேரும் எஃப்.பி. அளவில் இருக்கிறார்கள். அதிலே மிக மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்தவர் ஒருவர் மட்டும் தான் இந்த நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு தமிழ்நாட்டிலே பதவி பெற்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் நமக்கு

1971 ஜூலை 15]

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. அதை உணர்ந்ததால்தான் இந்தக் குழுவை முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் பிற்பட்ட வகுப்பினர் நலத்தைப் பாதுகாக்கும் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலைக்காக ஒதுக்கப்படும் எண்ணிக்கையை 33 சதவிகிதம் ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று அந்த குழு கருத்து தெரிவித்து இருக்கிறது. இதிலே இரண்டு கருத்து நிலவுகிறது. இன்று 105 ஜாதிகள் பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் இருக்கின்றன. இதிலே மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் 80 ஜாதிகள் இடம் பெற்று இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தின் அடிப்படையில்தான் உத்தியோகத்தில் இடம் பெறுவதற்கான பிரதி நிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கென்று ஒரு சதவிகிதமும், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கென்று இன்னொரு சதவிகிதமும் என்று பிரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப் பிரித்தால்தான் மிக மிகப் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அந்த உத்தியோகத் துறைகளில், கல்வித் துறையில், பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறி வாழமுடியும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கு 16 சதவிகிதம், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 15 சதவிகிதம் என்ற அடிப்படையில் பிரிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினர் இன்றையதினம் உத்தியோகத் துறையில் இருக்கும் புள்ளிவிவரத்தை இந்த அறிக்கையில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றிருக்கும் விகிதம், அரசிதழ் பதிவு பெறாத பதவிகள் 37.3 சதவிகிதம், அரசிதழ் பதவி பெற்ற பதவிகள் 48.2 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது. அதே போல், மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் அரசிதழ் பதிவு பெறாத பதவிகளில் இருப்பது 1.9 சதவிகிதம், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பதவிகளில் இருப்பது 0.9 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் இருக்கிறது என்று சொன்னால், பிற்பட்டவர், மிகவும் பிற்பட்டவர் அனைவரும் ஒரே பட்டியலில் பரிசீலனை செய்யப்படுவதால்தான். மிகவும் பிற்பட்டவர்கள், பிற்பட்டோரோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு பதவி பெற முடியாத நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இவற்றை எல்லாம் சீர்தாக்கீப் பார்த்து, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை இரண்டு பிரிவாக பிரித்து, தனி விவாதாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் செய்தால், தமிழ் நாட்டிலே உள்ள மக்கள், பன்னெடுங்காலமாக வாழ்வு இழந்து வலிவிழந்து விராம்புறத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் மக்கள் தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கு நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று கூறி, பிற்பட்ட சமுதாயத்திற்கு நல்லவைகள் செய்து வரும் கலைஞருக்கு எங்களுடைய காங்களின் எலும்புகளை எடுத்து சிலை வைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறி, இத்தகைய நல்ல அறிக்கையைத் தயாரிக்க வழி செய்த நம்முடைய முதலமைச்சருக்குப் பாராட்டு தெரிவித்து, என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உதவி தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முன்வருகிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய தண்பர் சுப்பிரமணியம் கூறிப்பது போல், 2 கோடி மக்களைப் பொறுத்த மான்யம் இது. இரண்டு கோடி மக்கள் இந்த நாட்டில் மீன்தங்கிய மக்களாக இருக்கிறார்கள். பட்டியலில் சேரவேண்டுமென்று புதிது புதிதாக தினமும் மனுக்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. 442 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தாலும், அது போதுமா என்பது ஒரு பிரச்சனை தான். குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது, அடுத்து வாக்கடிய பின் தங்கிய வகுப்பைச் சார்ந்த மீன்களுக்கு விசேஷமான வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இப்போது இருக்கும் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களின் மூலம் பெரிய அளவில் உத்தியோகம் பெற முடியவில்லை. ஆகவே, ஒரு ஸ்பெஷல் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு அதன் மூலமாக வேலை தேடித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது ஹாஸ்டலில் இருப்பவர்களுக்கு உணவு சம்பந்தமாக ரூ. 20 தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் காலத்தில் அந்த அளவு போதாது. சில பணக்காரர்கள் சந்திரத்தில் சில எழைப் பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு போடுவது மாதிரி அரசாங்கம் செய்யக்கூடாது. அந்த அளவை அதிகரித்து, ஓரளவு நாகரிகமாகச் சாப்பிடுகிற அளவுக்கு அந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஹாஸ்டல் பட்டியலைப் பார்க்கிற போது, மன்னார்குடியில் இரண்டு ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. திருத்துறைப்பூண்டி, வேதானியத்தில் பெரிய அளவில் ஒரு ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த இடத்தில் ஒரு ஹாஸ்டல் கூட இல்லை. இதை என்னுடைய தொகுதியின் கோரிக்கையாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அந்த பின் தங்கிய வகுப்பினர் வேலை கிடைத்த முன்னுக்கு வரவேண்டுமானால், அரசாங்கத் துறைகளின் மூலம் மட்டுமே உத்தியோகம் தந்து விட முடியாது. ஆகவே, சர்க்காரிடமிருந்து மான்யம் பெறும் தனியார் ஸ்தாபனங்களிலும் இந்தப் பிரிட்டோருக்கு என்று தனியாக இடம் ஒதுக்கி, அவற்றிலும் இவர்களுக்கு உத்தியோக வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பின் தங்கிய மக்களுக்கு இந்த அடிப்படையில் வேலை தேடித்தருவதோடு மட்டுமல்லாமல், பின் தங்கியோர் அதிகமாக இருக்கும் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தில் விசேஷமாக தொழில்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குத் தொழில் தடத்துவதற்கு இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கும், அதனைப் பயன்படுத்துவதற்கும் போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால், வெகு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் முன்னுக்கு வந்து விடுவார்கள். அதோடு, இந்த தரிக நிலங்கள் ஒதுக்குவதில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்குவது மாதிரி இவர்களுக்கும் ஒதுக்க வேண்டும். இந்த விசேஷ சலுகையும் அவர்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். மூன்று அல்லது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை இந்த பின் தங்கியோர் பட்டியலைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். துணை வேளாளர் ஜாதிபார் நடை அதிகமான லாபம் அடைந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவில்லை. ஆகவே, அந்த பட்டியலைப் பரிசீலித்து,

1971 சூலை 15]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

பார் உண்மையிலேயே பின் தங்கியோராக இருக்கிறார்கள், பார் மேல் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் இந்தப் பட்டியலைச் சீர்திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். கணபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பின் தங்கியோர் நலத் துறை மாண்புத்தின் மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்குப் பிறகு, மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் இப்படிப்பட்ட பின் தங்கியோர் வகுப்பினருக்கு என்று தனிப்பட்ட ஒரு இலாகாவை அமைத்து, அதை ஒரு அமைச்சரிடத்திலே பொறுப்பு கொடுத்து, அத்தனை பின் தங்கிய மக்களும் முன்னேறுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்து இருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அதற்காகப் பாராட்டு கிறோம்.

இந்த பின் தங்கியோர் நலக்குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பர்க்கிற நோத்தில் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த பிற்பட்டோர் வகுப்பில் 105 வகுப்பினர் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தாலும், அதிலே செல்வாக்கு உள்ள ஒரு சிலர் தான் அந்த சலுகைகளைப் பெற முடிந்தது என்று அந்தக் குழுவின் அறிக்கையிலேயே கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் அறிக்கையைக் கருத்திற்கொண்டு, அந்த பிற்பட்டோர் நலக்குழுவின் அறிக்கையில் இருக்கும் அத்தனை வகுப்பினருக்கும் சரிசமமான வாய்ப்பை இனியாவது நம்முடைய அரசு ஏற்படுத்தித் தந்து, அவர்கள் முன்னேறுவதற்கு உதி வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பாதிக்கப்பட்ட பொற்கொல்லர்களைப்பற்றி பிற்பட்டோர் நலக் குழுவினால் சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கை களை ஏற்றுக்கொண்டு பொற்கொல்லர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொற்கொல்லர்களை மிகவும் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் சேர்த்து தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் அத்தனையும் கொடுத்து வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர் களுக்குக் கடன்வசதி செய்து கொடுத்து, தாங்களாகவே சிறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க வசதிசெய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அவற்றையும் ஆராய்ந்து, நல்ல வழிகளில் அவர்களுக்கு உதவிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தலைமைச் செயலகத்தில் பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் பார்கவர்ட் கிளாஸ் என்ற ரொடேஷனில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் அர்ச்சகர் வேள்ளாளர் என்ற வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமாக எந்தப் பட்டியலிலும் சேர்க்கப்பட வில்லை. அவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், 5,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் இந்த பரிந்துரைப்படி பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்த்து, ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வசதிசெய்ய தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குச் சமமாக சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும், பரிந்துரையில் இருப்பவற்றை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப் பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்,

[1971 சூலை 15]

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, இந்த பிற்பட்டோர் நலன் கருதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 4 கோடி, 41 லட்சம் சொச்சம். இது வாவேற்கும் அளவில் இருந்தாலும் இன்னும் பல துறைகளில் பிற்பட்ட மக்கள் கஷ்டப்படும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். அந்த வகையில் பின்தங்கிய மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் கிரான்ட் ரூ. 20 ஆக இருக்கிறது. அது மிகக் குறைவு. இந்த 20 ரூபாயை உயர்த்தி, எப்படியாகிலும் குறைந்த பட்சம் 30 ரூபாய் என்றாவது கொடுக்க வேண்டும். பின்தங்கியோர் நல ஆணைக் குழு பல சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறது. அதில் நிர்மாணங்கள் ஒன்றும் முன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இரண்டாவது சிபாரிசு மிகவும் அவசியமானது—தனியார் கல்லூரிகளில் அவர்களுக்கு இடங்கள் கொடுக்கப்படும் முறையில் விதிமுறைகளை மாற்றி செயல்படுத்த வேண்டும் என்பது. இப்பொழுது இருக்கும் செயல் முறை நீக்கப்பட வேண்டும். அதை இந்த ஆண்டே செய்திருந்தால் இந்த 'அகாடமிக் இயரிஸ்' நலமாக இருந்திருக்கும்; பல மாணவர்களுக்குத் தனியார் கல்லூரிகளில் சேர வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். இனிமேலும் தாமதமின்றி அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த டி-நோடிசைப் ட்ரைபஸ் மாணவர்களுக்கு டீப்ரீஸ்ட் ஸ்டான்டர்டி லிருந்து ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப்படுகிறது. பாக்வர்ட் கம்யூனிடிக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 4 கோடி ரூபாய், டிஸ்பாரிடி இல்லாமல் எல்லோருக்கும் முறையாகக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பதில், பெற்றோர்களுடைய ஆண்டு வருவாய் ரூ. 2,000 என்று இருப்பது மிகக் குறைவு. இதில் மத்திய சர்க்காரும் ஒரு பங்கைக் கொடுக்கிறது. இந்த லிமிட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும். It will be laying the axe at the very root of the purpose we are thinking of—

ஆகையினால், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இந்த வருமானத்தின் அளவை ரூ. 3,600 என்று உயர்த்த வேண்டும். ஆண்டுக்கு ரூ. 3,600 வருவானம் உள்ள பெற்றோர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த சலுகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த பாக்வர்ட் லிஸ்டைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் எந்த வகையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். இது ஒரு ரொடி ரொக்கனாக இருப்பதால், காம்போலிட் ஸ்டேட்டாக இருந்தபோது செய்யப்பட்டது. ஆகவே, இதைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். முன்பு ரெட்டி (கஞ்சம்) என்று இருந்தார்கள். அவர்கள் பிற்பட்ட வகுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் பட்டியலி லிருந்து நீக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை, அவர்களுக்குக் கொடுத்த பணத்தை வாயில் செய்ய வேண்டும் என்று அரசு கேட்பதாகத் தெரிகிறது. தயவுசெய்து அரசு அதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களால் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாது. For no fault of theirs அரசு கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பிக் கேட்கப்படாது. அது நன்றாக இருக்காது. அதை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு சலவைத் துறைகள் கட்ட 50:50 என்ற அளவில் கடனும் மானியமும் கொடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அது சரியாக இல்லை என்பதால், கடன் 25 என்றும், மானியம் 75 என்றும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 ஜூலை 15]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சலவைத் தொழிலாளர்களை ஷெடூல்ட் பிரிவில் சேர்க்க வேண்டும் என்று திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அம்மையாருடைய கருத்து என்ன? (திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சண்டை மூட்டி விடுகிறீர்களா?)

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: பாக்வர்ட் கம்யூனிட்யிலேயே இருப்பது நலமாக இருக்கும். ஷெடூல்ட் வகுப்பில் சேர்ப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. கொடுக்கக் கூடிய சலுகையை நல்லபடியாகக் கொடுத்தால், எந்தப் பிரிவில் இருந்தால் என்ன? பாக்வர்ட் கம்யூனிட்ய் நலக் குழுவின் ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் பிரகாரம் பார்த்தால், இன்னும் அதிகப்படியாக backward community யில் சார்ந்தவர்களைச் சேர்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. சலவைத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பிற்பட்டவர்கள். அவர்களை ஷெடூல்ட் வகுப்பில் சேர்ப்பதிலும் தவறு இல்லை. அவர்களுக்கு 75 சதவிகிதம் மானியமாகக் கொடுத்து துறைகளை அமைக்க உதவி செய்ய வேண்டும்.

விடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கும் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். மானியம் ரூ. 900-ஐ 1,000 ஆகவும் ரூ. 300 கடனை ரூ. 200 ஆகவும் கொடுக்க வேண்டும். கல்வித் துறையிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்ய வேண்டும். கடன் தொகையை அதிகமாக்கிவிட்டால், அவர்களுக்கு பின்னால் திருப்பி கொடுக்கமுடியவில்லை. அதலால் மாவட்ட ஆட்சிபாளர்கள் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். பெற்றோர்களின் வருமான அளவை ரூ. 3,600 என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வெ. கரிவேங்கடம்: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு பிற்பட்டநலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விழைகிறேன்.

1969-70-லே ரூ. 168 லட்சமாக இருந்த இந்தத் தொகை இன்று ரூ. 440 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலிருக்கின்ற ஸ்தாபன காவிரசைச் சேர்ந்த அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் டாக்டர் ஜான்டே அவர்களும் மற்றவர்களும், இந்தத் துறையிலே பலனடைகின்ற மானாவர்களின் எண்ணிக்கை, செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகை இவைகளை யெல்லாம் குறிப்பிட்டு ஏகோபித்த பாராட்டுகளை எடுத்துச் சொல்லி, ஒரு சில குறைகளையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

பிற்பட்ட நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு காலத்திலே இதற்காகத் தனி கவனம் செலுத்தி இவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்ய முடியாத நிலைமை இருந்தது. 50 சதவிகிதம் அல்லது 55 சதவிகிதம் மார்க்குகளைப் பெற்றால்தான் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப், என்ற நிலைமையெல்லாம் இருந்தது. அதை மாற்றி 40 சதவிகிதத்திற்கு மேல் வாங்குகின்ற மானாவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருக்கிறதோ அத்தனை பேர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு என்ற நிலைமையும் டி-நோடிபைட் டிரைப்பைச் சேர்ந்த 6,000 மானாவர்களுக்கு இலவசமாக உணவு மற்றும் வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தருகிற நிலைமையும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு 50 மானாவர் இல்லங்களைத் திறப்பதற்குத் திட்டம் அரசினிடம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த பிற்பட்டோர் நலத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், எத்தனை பேர்கள்

பொருளாதாரத் துறையிலே பிற்போக்கான நிலையிலே இருக்கின்றார்களோ, அத்தனை பேர்களுக்கும் இந்தத் துறையில் சலுகைகள் வழங்கப்படக் கூடிய நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே சமயத்தில், இந்தத் துறையினரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில்—ஆரவது பக்கத்தில் என்று கருதுகிறேன்—பார்வேட் கம்யூனிட்டி என்ற சொல்லக் கூடிய முற்போக்கு மாணவர்களுக்குக் கூட மாணவர் இல்லங்களில் இடமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ம-நோடிபைட் ட்ரைப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ஹாஸ்டல்களிலே 100 பேர்களுக்கு 8 பேர்கள் என்ற வீதத்தில் மாணவர்களை எடுத்துக்கொள்ள வசதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோல பேக்வார்ட் கம்யூனிடி ஹாஸ்டலில் 10 சதவிகிதம் முற்போக்கு மாணவர்களை அனுமதிக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் இருந்த அரசு, இப்படியெல்லாம் முற்போக்கு மாணவர்களுக்காகச் சலுகைகள் தர முன் வரவில்லை. இந்த அரசுதான் 5 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு முற்போக்கு மாணவர்களுக்குக்கூட சலுகைகள் தர முன்வந்திருக்கிறார்கள். முற்போக்கு ஜாதியினர்களில் கூட பொருளாதாரத் துறையிலே மிக மிகப் பிற்போக்காக இருக்கின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் ஓரளவுக்கு சலுகைகள் அளித்தால் காலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டொரு குறைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பாலக்கோட்டிலே ஒரு பிற்பட்டமாணவர் இல்லம் ஒன்று உடனடியாகத் துவக்கப்பட வேண்டும் என்று பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, மாரண்டநுள்ளியில் சின்னது என்ற ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஏராளமான சலவைத் தொழிலாளர்கள் தொழில் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு டோபிகாளு கட்டித் தர வேண்டுமென்று அரசுக்குத் தீர்மானமொன்று அனுப்பவிரும்புகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, அங்கே சலவைத் துறை ஒன்றினைக் கட்டித்தர ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மேன்மேலும் சலுகைகள் வழங்கி அவர்கள் முன்னேற வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம். நன்றி.

* திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, பிற்பட்ட நலத் துறை அமைச்சரவர்களால் இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையைப் பாராட்டி, வா வேற்று, நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

இந்தப் பிற்பட்ட சமுதாய முன்னேற்றத்தின் அவசியத்தைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பேசியவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இன்னின்னவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், மற்றப் பிரச்சனைகளைப் போலவே இந்தப் பிரச்சனையிலும், நான் கூற விரும்புவதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அது என்னவென்றால், பிற்பட்ட சமுதாயத்தினருக்காக ஒரு அமைச்சரைத் தந்து, அந்த அமைச்சரிடம் ஒரு இலாகாவைத் தந்து, அந்த இலாகாவின்மீது இந்த விவாதம் இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு நாள் வருவதற்கு யார் காரண கர்த்தாவாக இருந்தாரோ, யார் இந்தப் பிற்பட்ட மக்களின் கண்ணீரைத்

[1971 ஜூலை 15]

[திரு. துரை முருகன்]

துடைப்பதற்கு முன்வந்தாரோ, யார் இந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைத் தாக்கி நிறுத்துவதற்கு ஒடோடி வந்து நானும் மிக மிக மிக பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்த்தவன் என்று கூறி, 'வாருங்கள்', 'வாருங்கள்' என்று அள்ளி அணைத்து, உச்சி முகந்து, கட்டி அணைத்தாரோ, அந்தப் பெருமகனுக்கு, மாபெரும் கலைஞருக்குத் தலை சாய்த்து அந்தப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இன்றையதினம் அந்தக் கலைஞர் மட்டும் இல்லாவிட்டால், அந்த நாதியற்ற சமுதாயத்திற்கு வழிகாட்ட அவர்களைத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்குக்கூட வகை யற்ற நிலையில் அந்தச் சமுதாயம் தள்ளப்பட்டிருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நதி என்றால் காவிரி. மன்னன் என்றால் சோழன். நாடு என்றால் சோழநாடு. இன்றைக்கு அந்த முறையிலே பிற்பட்ட சமுதாய மக்களின் இதய தெய்வம் என்று சொன்னால் அது நமது முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களைத்தான் குறிக்கும் என்று மக்களெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். (கையொலி) யாருக்கும் கண் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோமோ, யாருடைய வாழ்க்கை கொல்லாம் இருண்டு போய்விடும் என்று கவலைப்பட்டோமோ, அத்தகையோர் வாழ்வினெல்லாம் இன்றையதினம் ஒளிவிளக்காகக் கலைஞர் அவர்கள் இந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், இந்த ஒரு தலைமுறை மட்டுமல்ல, இன்னும் ஏழு, எட்டுத் தலைமுறையினர் பிற்பட்ட சமுதாயத் தினர் நமது கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாக, நன்றி உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இத்தகைய திட்டத்தை— பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு நமது கலைஞர் அவர்கள் தந்த இந்தத் திட்டத்தைப் போன்று—எந்த மாநிலத்திலும் தந்ததில்லை, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதில்லை என்ற பெருமை நமது கலைஞர் அவர்களையே சாரும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. கார் உள்ளளவும், கடல் நீர் உள்ளளவும், சூரியன் உள்ளளவும் என்றெல்லாம் இலக்கியத்தில் புலவர்கள் புகழ்வதைப்போலப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் கடைசி மனிதன் இருக்கும்வரை, அவன் உடம்பில் ஒரு சொட்டு ரத்தம் இருக்கும்வரை, உங்களுக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டவனாக இருப்பான் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் வாழ்வு உயர வேண்டுமென்ற சிறந்த நோக்கத்தோடு இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அறிக்கையின் உள்ளே துழைந்து பார்த்தால், அதிலே மிகச் சிறந்த முறையில், அருமைபாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நான் இன்னும் சொல்வேன். இந்த அறிக்கை பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களின் 'மாக்கு கார்டா' வாகும். அதாவது அவர்களின் உரிமைச் சாசனம் ஆகும். இதைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டே போனால் நோம் போதாது. காழ்ப்பு உணர்வு, விருப்பு வெறுப் பற்ற முறையில் நடுநிலைமையாக, அந்தந்த நேரத்தில் வாதிட்டு, எதிர் வாதங்களுக்கு விடைகண்டு நியாயமானவற்றை ஏற்று, சிறந்த முறையில் இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கலைஞர் அவர்களைப்பற்றி நண்பர் ஆறுமுகம் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். தனது

[திரு. துரை முருகன்]

[1971 ஜூலை 13]

வலது கையை முறித்துச் சிலை வைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். என்னிடக் கேட்டால், நான் சொல்லுவேன், அதுமட்டுமே போதாது. பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மூத்த மகனின் வலக் கை எலும்புகளையெல்லாம் முறித்து சிலைவைக்க வேண்டும் என்று சொல்வேன். அத்தகைய முறையிலே சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது இந்த அறிக்கை.

நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் என்னவென்றால், எந்த மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று கருதி இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்தின் வாழ்வு எதிர்காலத்தில் ஒளிமயமானதாக இருக்க வேண்டுமென்று இந்த அறிக்கை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைச் சமுதாயம் சிறப்புறுகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திச் செயலாற்றி நடத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருபுறத்திலே வசதி படைத்தவர்கள் முன்னேறிக்கொண்டு போகிறார்கள். மறு பக்கத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தசக்கப்பட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்த அறிக்கை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதை இன்னும் சற்று ஆழ்ந்து பார்க்கும் போது மருத்துவக் கல்லூரிகளிலே பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கென்று 25 சதவிகிதம் என்று கூறுகிறார்கள். மற்றொரு பகுதியிலே 9 சதவிகிதம் ஆகத்தான் இருக்கிறது. இந்தக் குறைகளையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு அவற்றையெல்லாம் களைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிற்பட்டோர் நலக் குழு அறிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே நீங்கள் எதையெதைச் செய்யப்போகிறீர்கள், எதையெதை விட்டுவிடப் போகிறீர்கள் என்பதை எங்களுக்கு முன்கூட்டியே சொன்னால், அதையெல்லாம் பரிசீலித்து விவாதிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தில் 105 சாதிகள் இருக்கின்றன. அதில் பல வகுப்பினர் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் சலுகைகளையெல்லாம் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஏற்கெனவே முன்னேறிவிட்டனர். முன்னேறிக் கொண்டு இருக்கின்றனர். அப்படிச் சில வகுப்பினர் பின்னேற்றத்திலிருந்து முன்னேறுவதும், சில வகுப்பினர் பின்னேற்றிப் போவதும் சமதர்ம சமுதாயம் அமைய வழிகோலாது என்கிறேன். ஆகையினால்தான் கலெக்டர், கமிட்டியும்சரி, சட்டநாதன் கமிட்டியும்சரி, இந்த பிற்பட்ட சமுதாயத்தை ஒரு பிரிவாகப் பிரித்துள்ளனர். அதாவது 'Backward and Most Backward' என்று. நான் முதலமைச்சரை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்வேன், இந்த மிகப் பிற்பட்ட சமுதாயத்தில் 80 வகுப்பினர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் அன்றும், இன்றும், என்றும் அதே நிலையில் இருக்கின்றனர்.

ஒரு புறத்தில் மேட்டுக் குடியினர் மேல் தட்டில் உள்ளதால் ஏற்கெனவே முன்னேறியுள்ளனர். மறுபுறத்தில், தாழ்த்தப்பட்ட குடிமக்கள், அவர்களுக்கென்று இருக்கின்ற தனிச்சலுகையைப் பயன்படுத்தி ஒருவகையில் முன்னேறுகின்றனர். இடையில் எவ்வழியும் இன்றி இடப்பட்டு இருக்கின்றவர் இந்த மிகமிகப் பின்தங்கிய வகுப்பினர்தான் என்பதை நான் மெத்தப் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஆகையினால், நான் முதலமைச்சரை

1971 ஜூலை 15]

[திரு. துரை முருகன்]

மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்வேன்—மிகப் பின்தங்கிய மக்களின் சார்பாக—
அருள் கூர்ந்து இந்த சட்டநாதன் அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைக் கூட்டாமல்
குறைக்காமல் அப்படியே அமல்படுத்த வேண்டுகிறேன்.

அப்படி அமல்படுத்திவிடுவீர்களானால், கலைஞர் அவர்களே, எங்கள்
குருட்டுக் கண்களுக்கு ஒளி தந்தவரே! எங்கள் கூனை நிமிர்த்தியவரே!
எங்கள் குலம் காத்த குலத்தெய்வமே! குடி காத்த எங்கள் குலத்
கொழுந்தே! என்றெல்லாம் இந்த மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர்
தங்களை வாழ்த்துவார்கள். நாய்போல் நன்றி காட்டுவார்கள்.

அப்படி இதை அமல்படுத்துகின்ற நேரத்தில் இது அரசியல் சட்டத்
திற்குப் புறம்பானதாக இருக்கும் என்று சிலர் கூறியதாகக் கேள்விப்
பட்டேன். அதற்கு, அந்த அறிக்கையிலேயே, 130-வது பக்கத்தில், 188-வது
பாராவிலே அதற்கான விளக்கம் தந்திருக்கிறார். நானும் எனக்குத் தெரிந்த
சட்ட நிபுணர்களுடையெல்லாம் அணுகி இதைப்பற்றிச் சொன்னபோது, இதில்
எதும் அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடாக இருப்பதாகத் தெரியவில்லை
என்ற கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படியே ஏதேனும் முரண்பாடு
வருமென்றாலும் உங்கள் பின்னாலே கோரானுகோடிப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.
அதற்காக சுப்ரீம் கோர்ட்டையே சந்திக்க வேண்டுமானாலும் சந்திக்கத்
தயாராக இருக்கிறோம் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில், பிற்பட்ட நடை சமுதாயத்தினர் தல்வாழ்வு வாழ
வழிவகைகள் வகுத்துத் தந்த எங்கள் கலைஞருக்கு நான்கள், எங்கள் வாழ்நாள்
முழுவதும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம் என்று கூறி, இந்த
அறிக்கையை அமல் நடத்துங்கள் என்று கூறி, விடைபெறுகிறேன்,
வணக்கம் (பாராட்டொலி).

* திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்
அவர்களே, பின்தங்கிய நலத்துறை மானியத்தை வரவேற்கிற வகையில்
இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட வகுப்பினருக்காக ஒரு இலாகாவையும் அதற்கென ஒரு
அமைச்சரையும் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.
எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் வேறு
எந்த மாநில அரசும் செய்யாத ஒரு காரியத்தை நம்முடைய முதல்வர்
அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த நாடு கடமைப்பட்டிருக்
கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 1949-ம் ஆண்டு ஒரு
லட்ச ரூபாயில் ஆரம்பித்து இன்றைக்கு ரூ. 334 லட்சத்துக்கு உயர்த்தியிருக்
கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலனுக்குப் பணம்
ஒதுக்கப்பட்டது உள்ளபடியே பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

தமிழகத்தின் பெரும்பான்மையான சமுதாயம் நம்முடைய முதல்வரைப்
பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ளு
கிறேன். அதேபோல் வேலை வாய்ப்புகளில் 25 விழுக்காடு என்பதை மாற்றி
31 விழுக்காடாக உயர்த்தியிருக்கிறது. இதுவும் நம்முடைய முதல்வர்
அவர்கள் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். இதற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும்
நன்றியறிதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் அதே நேரத்தில், நம்முடைய முதல்வருக்கும் பின்தங்கிய நலத்
துறை அமைச்சருக்கும் ஒரு சிறு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன்.
என்னைத் தேர்த்தெடுத்த தொகுதியும் கோவை மாவட்டமும் ஏறத்தாழ

தீ3 விழுக்காடு கொங்கு வேளாள கவுண்டர்கள் அதிகமாக உள்ள பகுதியாகும். இந்தக் குறிப்பிட்ட சமுதாயம் இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 35 லட்சம் மக்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சேலம், திருச்சி, மதுரை மாவட்டத்திலும் இன்றைக்கு இவர்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கிறார்கள். 100-க்கு 95 பேர் இந்த இடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூலி வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். யாரோ சிலர் குறிப்பாக இரண்டொருவர் மட்டும் தான் இந்தச் சமுதாயத்தில் முன்னேறி இருக்கிறார்கள். அவர்களை வைத்து இந்தச் சமுதாயத்தைக் கணக்குப் போடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இது வரையிலும் ஒரே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசரும் அதேபோல் ஒரு ஐ.பி.எஸ் ஆபீசரும் வந்து இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் இந்தச் சமுதாயம் தர முடிந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சமுதாயத்தைப்பற்றி 'எட்கார்தாஸ்டன், கேஸ்ட் அண்டு டிரைபஸ் ஆப் சவுத் இண்டியா, என்ற புத்தகத்தில் ஒரு குறிப்பு எழுதி இருக்கிறார். அதைமட்டும் இங்கு வாசிக்க அனுமதி கோருகிறேன்.

Edgar Thurston—Castes and Tribes of Southern India

"For the following note on the Konga Vellalas of the Coimbatore and Trichonopoly districts, I am indebted to Mr. F. R. Hemingway. They seem to have little in common with the other vellalas, except their name, and appeal to hold a lower position in society, for Reddis will not eat with them, and they will dine with Tottiyans and others of the lower non-Brahman castes. They live in compact communities, generally in hamlets. Their dwellings are thatched huts, containing only one room. They are cultivators, but not well off."

என்று ஆராய்ச்சி செய்து இந்த இனத்தைப் பற்றி எழுதி இருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட தாழ்ந்த இனத்தைத் தயவு செய்து நீங்கள் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டுமென்று முதல்வர் அவர்களையும் பின்தங்கிய நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்று அமைக்கப்பட்ட கமிஷன் அறிக்கையில்,

"It must be stated that no representation was made by any recognised organisation on behalf of this caste from the districts of Salem and Coimbatore where they are found to be in large numbers."

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் ரிப்போர்ட்டில் முன்னுக்குப் பின்னாக அந்தக் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வால்யூம் எண். 1, பக்கம் 2-ல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது-1953 காகா கலெக்டர் கமிஷனுக்கு மட்டும் தான் அந்த உரிமை இருக்கிறது, இது ஏற்கனவே இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன சலுகை தரலாம் என்பதை மட்டும் தான் கமிஷன் விளக்கும். புதிதாகச் சேர்ப்பதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் யாரும் அந்தக் கமிஷனில் போய்க்குறை சொல்லவில்லை. அப்படியிருந்தாலும்கூட, குறையை எடுத்து விளக்கிச் சொல்லுகிற அளவுக்கு இந்தச் சமுதாயத்தில் அதிகப்படியாக யாரும் இல்லையென்ற காரணத்தை வைத்து எப்படியாவது பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன்.

1971 சூலை 15]

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த பின் தங்கிய வகுப்பினர் நல மானியத்தின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்குப் பணிவன்பான நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மானியத்தை வரவேற்பதற்கு முன்பு, என்னைப் போன்ற ஒரு சாதாரண ஏழை எளிய பின்தங்கியவர்கள், மன்றத்தில் வரக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த நமது கழகத் தலைவர் தமிழக முதல்வருக்கும் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். காரணம், இந்த மன்றத்தில் தமிழ் நாட்டிலே பொதுவாக உள்நாட்டு மீனவர்கள் சார்பில் யாரும், ஒரு நபரும் வத்ததாக வரலாறு கிடையாது. மிகமிகப் பின்தங்கிய உள்நாட்டு மீனவர்கள் இந்த மன்றத்துக்கு வருவதற்கு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கித்தந்த முதல்வர் அவர்களை உள்நாட்டு மீனவர்கள் சார்பாக நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் சட்டநாதன் குழு தமிழகத்தைச் சுற்றி வருகிற நேரத்தில், போளூர் தொகுதிக்கு வந்தார்கள். ஒவ்வொரு பிரிவினரையும் கூப்பிட்டுக் கேட்டநேரத்தில், அங்குள்ள குறவர்களும் ஒட்டர்களும் எணையோர்களும் மிக உற்சாகத்தோடு எதிர்காலத்தில் நமக்குச் சிறப்பான வாழ்வு வரப்போகிறது என்ற எண்ணத்தில், அணி அணியாக வந்து சட்டநாதன் குழுவிடம் குறைப் பாடுகளைச் சொன்னார்கள். அதற்கேற்ப அவர்களும் அறிக்கை தந்திருக்கிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய துணைமுருகன் கூறியதுபோல் அறிக்கையில் கண்டதுபோல் முதலமைச்சர் செயல்படுத்தியது நீண்ட நெடுங்காலத்திற்குத் திகழும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், மீனவர்களைப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் கடலோரத்தில் பாதவர்கள் என்றும், மீனவர்கள் என்றும் பலதரப்பட்ட பிரிவினர் இருக்கின்றனர். உள்நாட்டு மீனவர்களில் பர்வத ராஜகுலம் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. உள்நாட்டு மீனவர்களுக்கு ஓரளவு வழிவகை செய்யவேண்டும். குறிப்பாகச் சட்டத்தில் மீனவர்கள் விடு கட்டுவதற்கு ரூ. 700 மானியமும் மீதித் தொகையைக் கடனாகவும் கொடுக்கிறார்கள். சட்டத்தில் ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இயக்குநரிடம் சொன்னேன். விடுகள் கட்டுவதில் ஒதுக்குப்புரத்தில் ஓரமாகக் கட்டினால்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். உள்நாட்டு மீனவர்கள் ஊர் மத்தியில் மனை சொந்தமாக இருந்தால் பொருந்தும். தனியாக இருந்தாலும் அந்த இடத்தை அதிகாரிகள் வந்து பார்த்தால்தான் பொருந்தும் என்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் இடம் கொடுத்து விடுகள் கட்டிக் கொள்ள வழிவகை செய்தால் ஏழைகளுக்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொண்டுவதோடு மீனவர்கள் சமுதாயத்தில் எந்தப் பகுதியில் எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு பட்டதாரி வரை உயர்ந்த நிலை கிடையாது. அரசியலில் ஒருவன் வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னால் தமிழ் நாடு பூராவும் ஒரே பின்னையாக வந்திருக்கிறேன், தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் சார்பாகப் பாராட்டுக் கூறிக்கொண்டு எந்தொருதியில் மலைஜாதி மக்கள் 30,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கலைஞர் அவர்கள், நான் என் உயிரைப் பணியம் வைத்துச் சொல்லுகிறேன், பின் தங்கிய வகுப்பினரின் நலன்கள் பாதிக்கப்படாது என்று

[திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்]

[1971 ஜூலை 15]

சொன்னார்களே, அப்போதே இந்த சபை மட்டுமல்ல, மாநிலத்தில் உள்ள அத்தனை மக்களும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் முழு நம்பிக்கை வைத்து நம் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும், நாம் முன்னேற்பு பல சந்தர்ப்பங்கள் எடுத்துச் செயல்படுத்தப்படும் என்ற நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரீதியில் இந்த அறிக்கை பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு அநேக வகைகளில் நன்மை செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. சுருக்கமாகப் பேசவேண்டியிருப்பதால் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தப் பின்தங்கிய வகுப்புகளில் நான்கு பிரிவினர் செங்குந்தர், தேவாங்கர், சௌராஷ்டிரர், சாலியர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள்—நெசவுத்தொழிலேயே சம்பாதிப்பவர்கள்—அவர்களுடைய தினசரி வருமானம் நான் ஒன்றுக்கு 2½ ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை. 2½ ரூபாய் தினசரி வருமானத்தில் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த நெசவாளர்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்—இந்தச் சமுதாயத்தில் இருந்து யாரும் ஐ.எ.எஸ்.ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியாக வந்ததில்லை. அப்படி இந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வருவதற்கும் வழிவகை ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எ. கவாமிதாஸ் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனது தொகுதியில் இருந்து உறாட்டுக்குமுன் ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் ஒரு சுவைத் தொழிலாளி தொழில் செய்வதற்கு பிற்பட்ட மனத்துறை கருவிகள் வழங்குகிறது என்று கேள்விப்பட்டு விண்ணப்பம் செய்தாராம். அவர் கிறிஸ்துவர் என்ற காரணத்திற்காக “உனக்குத் தொழில் கருவு கொடுக்கப்படமாட்டாது” என்பதாகப் பதிலளித்திருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எதற்காக இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால், மதத்தை அடிப்படையாக வைக்காது, சமுதாயத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை அகற்றவேண்டும். எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஒருவர் மதம் மாறினார் என்றவுடனேயே பொருளாதாரத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் பெரிய ஏற்றம் பெற்றவிட்டார் என்று சொல்ல முடியாது. சாதிக்கு மதிப்பளிக்காது, அவரவர்கள் செய்கிற தொழிலுக்கு மதிப்பளிக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பத்தகத்தில் எந்த மதம், எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று போடும்படி முதல் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதில்

Scheduled caste, scheduled tribe, most backward class, convert to Christianity from scheduled caste, if so, pupil himself or herself is a convert or not, or other backward class.

என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டு—அதற்கு நேரே, ஆம் அல்லது இல்லை என்று போடுகிற வழக்கம்தான் இருக்கிறது. இந்தமாதிரிப் போட்டுவிடுவதானால் பின்னால் பலவிதமான குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் அந்த மானவனுடைய இனத்தைக் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும் என்பதாக எல்லாத் தலைமை ஆலோசனைக் குழுக்கும் ஒரு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுகிறேன்.

தமிழ்நாடு பிற்பட்ட நலக்குழு அறிக்கையைப் படித்தால் அதைத் தயாரித்த உறுப்பினர்களும் மாறுபட்ட கருத்துடையவர்களாகவே இருந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதன் தலைவர், தான் சார்ந்த இனத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பித்து விட்டதைப்போலக் காணப்படுகிறது. பல இனங்களைப்

1971 சூலை 15]

[திரு. எ. கலாமிநாதன்]

பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் சரியாக இல்லை. அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாது நல்லதை எடுத்துக்கொண்டு அதில் உள்ள குறைகளை எல்லாம் களைவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும்.

நான் முன்னே குறிப்பிட்டதைப்போல, மதத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கக் கூடாது. எங்கள் பகுதியில் சால்வேஷன் ஆர்மி என்று ஒரு இனம், இன்னும் எஸ்.ஐ.யு.ஸி., ஸி.எஸ்.ஐ. என்றெல்லாம் இருக்கிறார்கள். லாதின் கத்தோலிக், ரோமன் கத்தோலிக்—இவை எல்லாம் ஒரே இனம். அவர்களிடம் சாதியைக் கேட்டால் பள்ளர், சாம்பவர் என்று நான் சொல்வார்கள். ஆகவே கிறிஸ்துவர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்று கருதாது அவர்கள் நிலையைக் கருதி மதப் பாசுபாடின்றி—தாழ்த்தப்பட்ட அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரையும் ஒரே இனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, பின்தங்கியோர் நல மானியத்தின் மீது ஏறக்குறைய இருபது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்—பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்—பலதரப்பட்ட கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தின் கீழ் பேசிய உறுப்பினர்களில் ஒருவர் கூட இந்தப் பட்டியல் தேவையில்லை என்றே, சிற்பட்டோர் நல இலாக்கா தேவையில்லை என்றே குறிப்பிடவில்லை. அதற்கு மாறாக இப்படிப்பட்ட ஒரு இலாக்காவை உருவாக்கித் தந்த தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றி சுறிப் பாராட்டிப் பேசியதை நாம் அனைவருமே செலிமடுத்தோம்.

இந்த பின்தங்கியோர் நல இலாக்கா மானியத்தின் மீது முதலில் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் பொருளாதாரத் துறையில் சிற்பட்ட நிலையில் உள்ள வேறு சில வகுப்பினரையும் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்தார்கள். பின்தங்கியோர் பட்டியலில் ஏறக்குறைய நூறு சாதிகள் வரை இருக்கின்றன. அந்த நூறு சாதியினரையும் நாம் காப்பாற்ற வேண்டிய சூழ்நிலையில் இந்தப் பின்தங்கியோர் நல இலாக்காவின் பணியாற்ற வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவரை இருக்கிறேன்.

தம்முடைய அரசியல் அமைப்பு 15-வது பிரிவு—4 வது உட்பிரிவில்

“ Nothing in this article or in clause (2) of article 29 shall prevent the State from making any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the Scheduled Castes and the Scheduled Tribes.”

என்பதாக மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எஜுகேஷனலி பாக்வர்ட், 'சோஷலி பாக்வர்ட்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, பொருளாதாரத் துறையில் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் என்பதாகக் குறிப்பிடவில்லை. இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கித்தந்த டாக்டர் அம்பேத்கார் போன்ற உறுப்பினர்கள் பெயர்கள் எல்லாம் நினைவு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்களே அன்றையதினம் 'சமூதாயத்தின் பின்தங்கியோர் பட்டியல் உருவாக்குகிறபோது—பலவற்றையும் எண்ணிக்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1971 ஜூலை 15]

சித்தித்து அமைக்கிற நேரத்தில்—‘பொருளாதார அடிப்படையில்’ என்பதை நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபைக்குத் துணைத்தலைவர் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

‘பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில்’ என்று நாம் போவோமானால் அதற்கு வேறுபல கோணங்களில் நாம் விவாதங்களை வளர்த்துக்கொண்டு போய் ஆகவேண்டும். திருமதி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் தான் சார்ந்திருக்கிற மயிலாப்பூர் தொகுதியைப் பார்க்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதைக்கூட சட்டநாதன் குழு ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் அவர்களே நன்றாக எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். உயர்ந்த சாதிக்காரர் வறுமையைச் சொல்கிறபோது—உயர்ந்த சாதிக்காரருடைய வறுமை தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கலாமே தவிர அந்த சாதியை வறுமை சாதியாகச் சொல்ல முடியாது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு என் பேச்சைத் தொடங்கும் முன் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதினேன். பிற்பட்டோர் நலனுக்காக தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் திரு. ஆ. நி. சட்டநாதன், திரு. கு. சின்னப்பன், திரு மு. அ. ஜமால் ஹுசைன் ஆகிய மூவரையும் ஒரு குழுவாக அமைத்து அந்தக் குழுவின் தயாரித்து அளித்துள்ள அறிக்கையைப் பல்பேர் பார்த்திருக்கிறீர்கள். அந்த அறிக்கை ஒரு நல்ல இலக்கியமாகவே அமைந்திருப்பதையும் பார்க்க முடியும். அறிக்கை மிக விளக்கமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வறுமையைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் “தனிப்பட்ட ஒரு சாதிக்கே வறுமை இருக்கிறது” என்று சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதில் பாசங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

டெல்லியில் நடைபெற்ற தாழ்த்தப்பட்டோர், பின்தங்கியோர் மாநாட்டுக்குச் சென்றிருந்தேன். அந்த மாநாட்டுக்கு இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் தலைமை வகித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் எடுத்த எடுப்பில், இந்தியாவில் உள்ள எல்லாச் சாதிக்காரர்களும் இன்றையதினம் தங்களைப் பிற்பட்ட வகுப்பில் சேர்க்க விரும்புகிறார்கள் என்றார். அதைப் போல இன்றையதினம் பல சாதிக்காரர்கள் தங்கள் சாதிகளைப் பிற்பட்ட வகுப்புப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோருகிறபோது—நாம் நிதிநிலையையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

பின்தங்கியோர் இலாக்கா உருவாவதற்கு முன்பு, இது சம்பந்தமாக நடைபெற்ற வழக்குகளில் கூட, ஹைக்கோர்ட் அரசியல் அமைப்பு 15-வது பிரிவின் படி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது.

பிற்பட்ட சாதிகளின் பட்டியலில் உள்ளவர்களும் கூட இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளேதான். அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி தங்கள் பட்டியலில் உள்ள பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குத் தேவையெனக் கருதப்பெறும் உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன என்றே அந்தத் தீர்ப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் பின்தங்கியோர் பட்டியல் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலேயும், சுதந்திரம் அடைந்து 24 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் பின்தங்கியோருக்கு என்று ஒரு இலாகா, பின்தங்கியோருக்கு என்று ஒரு அமைச்சர் என்ற நிலைகள் எல்லாம் உருவாக்கப்பட்டு, பின்தங்கியோர் நலன்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையிலே இந்த மன்றத்திலே இடம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 15]

[திரு. க. இராசாராம்]

இந்த இடம் யாரால் அளிக்கப்பட்டது என்பதை நண்பர்களும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் அறிவார்கள். மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் இதிலே தனி அக்கறை காட்டிய காரணத்தினால்தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு நாம் எவ்வளவுதரம் நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறோம், மேலும் என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் நன்கு சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்படி அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நண்பர் திரு. எட்மண்ட் அவர்களும், நண்பர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிய நேரத்தில், குறிப்பாக கிறிஸ்துவ சமுதாயத்தை பின்தங்கிய சமுதாயமாக பின்தங்கியோர் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். கிறிஸ்துவ மதத்திலே உள்ளவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே உள்ளவர்கள், மதம் மாறியவர்கள் எல்லோரையும் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அநிலேயும் அரசு தனி அக்கறை செலுத்தி வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமுதாயத்தில் இருக்கிற நிலைமைகளையெல்லாம் பரிசீலித்துப் பார்த்த பிறகுதான் அரசு எந்த முடிவையும் எடுக்க முடியும். இப்போதே ஒரு முடிவுக்கு வருவது என்பது கடினமான காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதிலும் சட்டநாதன் குழுவினரே மிக விளக்கமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஏற்கெனவே இருக்கிற காரியங்கள் சரியாகச் செய்யப்படுகிறதா என்பதைப் பார்ப்பதற்கும், மேலும் பரிந்துரைகளைச் செய்வதற்காகவும்தான் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

கலேல்கார் குழு என்ற ஒன்றை மத்திய சர்க்கார் போட்டது. கலேல்கார் குழுவின் அறிக்கைகளின்படி மத்திய அரசு நடைமுறையில் செய்ததா என்றால், இல்லை. அப்போதிருந்த மாநில அரசாவது அதைச் செய்ததா என்றால், இல்லை. ஆனால் இன்றையதினம் அம்மையார் அவர்களும், திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும், ஷெட்டில்லி வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேச்சை கலைஞர் அவர்கள் ரிக்கார்டிலே பதிவு செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். கலேல்கார் குழுவின் அறிக்கை மத்திய அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றுகின்ற அளவில் எந்தக் காரியமும் நடைபெறவில்லை.

பின்தங்கிய வகுப்பினருக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் தரப்பட வேண்டும் என்று பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் திரு. துரை முருகன் போன்ற நண்பர்களும் பின்தங்கிய மக்களுக்கு கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் அதிலும் மிகமிகப் பின்தங்கிய மக்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். பின்தங்கியோர் பட்டியலை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வரிசையாகப் பார்த்தால், ஏறக்குறைய 53.5 சதவீதத்திற்கு மேல் போகும் போல் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்குச் சலுகைகளும் மற்றவைகளும் உருவாக்க முடியுமா? சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதி அளித்த தீர்ப்பின்படி 50 சதவீதத்திற்கு மேல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிறப்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் தருவது இயலாது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த அளவிற்கு நம்மால் செய்வதற்கு நம்மிடம் வழியும் இல்லை, வகையும் இல்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நம் முன்னால் இருக்கிறது.

[திரு. க. இராசாசாரம்]

[1971 ஜூலை 15]

பின்தங்கிய மக்களின் நல இலாகா ஏற்படுத்தியதன் முக்கிய நோக்கம், பின்தங்கிய மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதேயாகும். முற்போக்கு சமுதாயம், பிற்போக்கு சமுதாயம் என்று இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் பின்தங்கியோரை முற்போக்கு சமுதாயமாக ஆக்க முயன்று வருகிறோம். இரண்டு சமுதாயமும் இணைந்து ஒரே சமுதாயமாக, போரிஞர் அணை அவர்கள் சொன்னதுபோல 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்பதாக அமைய வேண்டுமென்பதுதான் நமது நோக்கம். இந்த இலாகா என்மென்றைக்கும் இருக்கும், அதற்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருப்பார் என்று யாரும் தயவுசெய்து நினைக்க வேண்டாம். பின்தங்கியோர் என்றைக்கும் பின்தங்கியோராக இருக்கக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வி நிறுவனங்களில் சலுகைகள் அளிப்பது பின்தங்கியோருக்கு மட்டுமல்ல, நமது கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு மேல் ஜாதி, கீழ் ஜாதி—எந்த ஜாதியானாலும், பொருளாதாரத்திலே வளமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி நிறுவனங்களில் பின்தங்கியோருக்கான இட ஒதுக்கீடுகள் பற்றி நண்பர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். நமது கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் தனியாக சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். கல்வி நிலையங்களிலும், வேலை வாய்ப்புகளிலும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் இடங்கள் 25 சதவிகிதத்திலிருந்து 31 சதவிகிதமாகவும், அரிசனங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் இடங்கள் 16 சதவிகிதத்திலிருந்து 18 சதவிகிதமாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். இது சாதாரணமான சாதனை அல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தொழிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு பெரிய சாதனைகளை இந்த இலாகா செய்திருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல; இந்த ஆணைக்குழுவினுடைய பரிந்துரைகளைப் பார்த்து ஆந்திர மாநிலத்திலுள்ள மக்களே பாராட்டுகிறார்கள் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த அளவிற்குக் காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாம் முன்னேற வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முஸ்லிம் சமுதாயத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய மொத்த மக்கள் தொகை 18,54,425 ஆகும். அவர்களுக்குள்ளே கருத்து வேறுபாடுகள் பல இருக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளைப் படித்தால் தெரியும். 'லப்பைகள்' என்று சொல்லப்படுபவர்கள் 6,53,639 பேர்கள் இருப்பதாகத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. கல்விச் சலுகையைப் பொறுத்தவரையில் சட்டநாதன் குழு ஒரு விளக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் சமுதாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் கல்விச் சலுகைகளைப் பொறுத்தவரையில் அநேகமாக எல்லோரும் 'லப்பை' என்று எழுதுகிறார்கள் என்பதாக எழுதியிருக்கிறார். இந்தக் கருத்தையும் நண்பர் திரு. வகாப் அவர்கள் முன்னிலையில் வைக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள்.

நண்பர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், பொருளாதார வசதியுள்ளவர்களுக்கு சலுகைகள் எதற்கு? அதை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் இதற்குப் பை

1971 ஜூலை 15]

[திரு. க. இராசாராம்]

தடவைகளில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் சிலர் முன்னேறுகிறார்கள் என்றால் அந்தச் சமுதாயமே முன்னேறியிருக்கிறது என்பது பொருள் அல்ல. சிலர் முன்னேறியிருக்கலாம். அந்தச் சமுதாயம் முன்னேறியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. பின்தங்கிய வகுப்புக்கு என்பதில், அரசியல் சட்டத்தில் நீங்கள் எங்கே பார்த்தாலும், ஜாதி என்ற சொல்லைப் புகுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். ஜாதி என்று போட்டால் ஒரு காலத்தில் உணர்ச்சி வந்து, கொந்தளிப்பு வந்து நாட்டிலே சூழப்பம் ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில் ஜாதி என்ற சொல்லை மிக அழகாக நீக்கியிருக்கிறார்கள். 'லிங்கர் செக்ஷன்' என்று போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, 'காஸ்ட்' என்று எங்கேயும் போடவில்லை.

ஆனால் ஷெட்ரூல் காஸ்ட், ஷெட்ரூல் - மட்டும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்தைப் துருவி துருவிப் பார்த்தாலும் அந்த ஒன்றுதான் கிடைக்கும். பின்தங்கிய வகுப்பினரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற நோத்திலே அரசியல் சட்டத்தினுடைய 15-வது பிரிவு, நான்காவது உட்பிரிவின்கீழ்தான் நாம் நிிற்கிறோம். சமூக நிலையின் அடிப்படையிலும் கல்வியின் அடிப்படையிலும்தான் பின்தங்கியவர்கள் என்ற நிலை வருகிறது. தவிர, பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாக வைத்து அல்ல என்பதை நான் இந்த நோத்திலே தென்னத் தெளிவாக உணர்த்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் பேசிய நோத்தில் எங்கள் இனத்திலே ஒரு ஐ.பி.எஸ். ஆபீஸர்கூட இல்லை, எங்கள் இனத்திலே ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீஸர்கூட இல்லை, எங்கள் இனத்திலே ஒரு டெபுடி கமிஷனர்கூட இல்லை என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டு பேசியதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். இந்த மன்றத்திலே இன்னும் பலர் பேசியிருந்தால் அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்னும் இருந்திருக்கும். இந்தப் பின்னணியிலே பின்தங்கிய வகுப்பினர்க்கு செய்யவேண்டிய பல காரியங்களை நம்முடைய அரசு செய்துகொண்டுதான் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்காக நியமிக்கப்பட்ட சட்டநாதன் குழுவினர் போன இடங்களில் எல்லாம் பல சமுதாயத்தைச் சேர்த்தவர்கள், பல ஜாதி சங்கங்களின் தலைவர்கள் அவர்களைப் பார்த்து விண்ணப்பம் தந்திருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையிலேயும் இந்தக் குழு ஆராய்ந்து தன்னுடைய அறிக்கையிலே பல பரிந்துரைகளைத் தந்திருக்கிறது. தமிழக அரசு மிகத் தீவிரமாக அவற்றை யெல்லாம் நல்ல முறையிலே எண்ணிப் பார்த்து 12 ஜாதிகளை சேர்த்துக் கொண்டதன் முடிவெடுத்திருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 27 சிறு சிறு ஜாதிகள் இருக்கின்றன, அவற்றின் சமூக நிலைமை என்ன, அவற்றின் வாழ்க்கை நிலைமை என்ன, அவர்களின் கல்வி நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆராய் வதற்கேற்ற வகையில் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாகக் கருத்தறிய இந்த அரசு எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வண்ணார், நாவிதர் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். கஞ்சம்செட்டி பற்றி திருபதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவித் தொகை தரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களையும் 'பின்தங்கியவர்கள்' பட்டியலிலே வைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்

[திரு. க. இராசாராம்]

[1971 சூலை 15]

கொள்கிறேன். தரப்பட்ட உதவித் தொகை வாபஸ் பெறப்படவில்லை, மீண்டும் அவை வாங்கப்படவில்லையென்பதையும் நான் அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய வகுப்பினரின் முன்னேற்றத்திற்காக செலவு செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் 1967-68-ஆம் ஆண்டு ரூ. 161.40 லட்சமாக இருந்தது 1969-70 ஆண்டிலே ரூ. 265.46 லட்சமாக அதிகரித்து, பிறகு 1970-71-ஆம் ஆண்டு திருத்த மதிப்பீட்டிலே ரூ. 334.49 லட்சமாகவும் உயர்ந்து இப்பொழுது 1971-72-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத்திட்ட மதிப்பீட்டிலே ரூ. 441.84 லட்சமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு பின்தங்கிய சமுதாயத்தினர் வாழ்வதற்காக, அவர்கள் உயர்வதற்காக இவ்வளவு காரியங்களை கடந்த 24 ஆண்டுக் காலத்திலே எந்த ஆட்சியும் செய்யவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியவகை இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் ஐ.ஏ.எஸ்.இல் ஆட்கள் இல்லை, ஐ.பி.எஸ்.ஸில் ஆட்கள் இல்லையென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவற்றிலேயும் பின் தங்கிய மக்களை உருவாக்குவதற்காக—எப்படி தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., தேர்வுகளிலே வெற்றியடையச் செய்ய பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமோ அதைப் போன்றே—தமிழகத்திலே எந்ததாழ ஒன்றே முக்கால் லட்சம் ரூபாய் செலவில் பின்தங்கிய மக்களைப் பயிற்றுவித்து நல்ல எண்ணிக்கை பெற்றுள்ளவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ்., ஆகவும் ஐ.பி.எஸ்., ஆகவும் தேர்த்தெடுக்கப்படக் கூடிய முறையில் அவர்களைத் தயார் செய்வதற்கு ஒரு நிலையத்தை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு முன்வந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இவையெல்லாம் சாதாரண சாதனைகள் அல்ல என்று சொன்னேன். முடிசிறுத்துவோர், சலவையாளர்களுக்கு ஷேட்யூல்ட் கேஸ்ட்டாக உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பல சலுகைகளும் தந்துகொண்டு வருகிறோம். உணவு விடுதிகளிலே தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளம் சென்னை நகரமாக இருந்தால் 40 ரூபாய் அளித்து வந்தார்கள், அதை 60 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது, மற்ற நகரங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு 35 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டது இன்றைக்கு 50 ரூபாயாக உயர்த்துவதற்கும் உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களுக்கு உணவு விடுதிகளிலே தங்கிப் படிப்பவர்களுக்கு மாணவர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் என்று இருப்பதை 25 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. மாணவி ஒன்றுக்கு 21 ரூபாய் என்று இருந்ததை 26 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்லூரிகளிலே உள்ள விடுதிகளிலே தங்கிப் படிக்கின்றவர்களுக்கு சென்னையிலே 40 ரூபாய் என்று அளிக்கப்பட்டது 45 ரூபாயாகவும் பிற நகரங்களிலே 35 ரூபாய் என்று அளிக்கப்பட்டது 40 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

1971 ஜூன் 15]

[திரு. க. இராசாராம்]

இந்த வகையில் பின்தங்கியோர் நல இலாகாவின் மூலமாக ஏராளமான சலுகைகள் அளித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத் திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள், பல இடங்களுக்கு உணவு விடுதிகள் வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். 50 உணவு விடுதிகளை இந்த ஆண்டு உருவாக்கவேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்து இருக்கிறது என்பதை நீங்க ளெல்லாம் அறிவிர்கள். அந்த வகையிலே ஒரு திட்டம் உங்கள் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே உணவு விடுதிகளிலே இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைமட்டும் சொல்லிக்கொள் கிறேன். பின்தங்கிய சமுதாயத்தினரை உயர்த்துவதற்கும், கல்லியின்மை, பின்தங்கிய தன்மை இவற்றை மாற்றியமைப்பதற்கும், அவர்களை உன்னதமான உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருகின்ற நல்ல பணியில் இந்த ஆட்சி ஈடுபடு கிறது என்பதை சொல்லிக் கொண்டு பல நண்பர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் தந்திருக்கிறார்கள், அவற்றிற்கெல்லாம் என்னுடைய பதிலிலே பதில் இருக் கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுத்த நண்பர்கள் அருள்கூர்ந்து அவற்றை வாபஸ் வாங்கி இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஸ்வாதம் இத்துடன் முடிவுற்றது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி, திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர் களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,41,84,100 under Demand No. 25-A—Welfare of the Backward Classes”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,06,35,600-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 3,06,35,600 under Demand No. 10—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

[1971 ஜூலை 15]

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நீதி மன்றங்களில் துரிதமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 10—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,06,35,600-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to provide quickly adequate accommodation for the lawyers attached to the High Court to have their offices within the High Court campus itself, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,06,35,600 under Demand No. 10—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’

THIRU A. SUBRAMANIAM : Sir, to discuss the need to exempt workers, Harijans and other economically backward class people from payment of court fees and stamp fees, I move—

‘That the allotment of Rs. 3,06,35,600 under Demand No. 10—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.’

(இ) கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,55,48,900-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, to discuss about the release of life prisoners on completing 10 years, I move—

‘That the allotment of Rs. 2,55,48,900 under Demand No. 11—Jails be reduced by Rs. 100.’

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to shift the Central Jail from Park Town to give way to the expansion of the General Hospital in that area, I move—

‘That the allotment of Rs. 2,55,48,900 under Demand No. 11—Jails be reduced by Rs. 100.’

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, சிறைத் தண்டனை பெற்ற கைதிகளுக்கு தொழிற்பயிற்சி கொடுப்பதின் மூலம் அவர்கள் திருந்துவதற்கு வழிவகை காண முடியும் என்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 11—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,55,48,900-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வேட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதுரையிலே ஒரேயிடத்தில் எல்லா நீதி மன்றங்களையும் அமைத்துச் சிறப்பாக நீதி வழங்க ஏற்பாடு செய்யும் நடவடிக்கை கட்டடங்கள் கட்டியதற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போல நமது அரசாங்கம் மதுரையிலே ஒரு சட்டக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு

1971 சூலை 15]

[திரு. க. சுப்பு]

உயர்நீதிமன்ற பெஞ்சையும் அங்கே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கும் வழக்குகளைச் சென்னைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் ஏழைகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைத் தவிர்க்கும் முறையில் செய்ய வேண்டும். நீதி துரிதமாகக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் திரு. ஷா தலைமையில் கமிட்டி ஒன்றைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிராமல் இந்த அரசாங்கமே இரண்டு மாதங்களுக்குள் அரியர்ஸை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற முறையில் குறுகிய காலக் கமிட்டி ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இன்றுள்ள நிலைமையில் சில இடங்களில் பதவிகள் காலியாக இருக்கிறது. சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் பப்ளிக் ப்ராசி கிழ்ட்டர் போஸ்ட் காலியாக இருக்கிறது. இது தீர்ப்பப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் இது முக்கியமான பேரண்டாக இருக்கிறது.

அதைப்போலவே, ஜில்லா ஜட்ஜ்கள் தேர்வு நடைபெற்று ஹைகோர்ட் பேனல் அனுப்பியிருக்கிறது. முடிவு இன்னும் வெளியிடப்படாமல் இருக்கிறது. அதையும் விளையில் வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இருக்கும் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு அதிகப்படியான புரமோஷன் வாய்ப்புகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் களுக்கு 75 சதவிகிதம் வழக்குகள் ஏற்கனவே புரொஸிபியூதகத்தான் இருந்தது. அவைகள் எடுக்கப்பட்டுவிட்டால் ஸ்மால் காலஸ், ரெண்ட் கண்ட்ரோல் போன்ற வழக்குகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்களாக 3 ஆண்டுக்குள் கொடுக்க, புரொமோஷன் கிடைக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் திறமையாக இருந்தாலும்கூட அவர்கள் முன்னுக்கு வர வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறது. நேரடியாகவே, அனுபவம் இல்லாமல் இருப்பவர்கள்கூட டிஸ்டிரிக்ட் முன்சிப்காக வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நான் இதை இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது ஒரு உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருப்பவர்கள், நீதித்துறையில் அந்தஸ்தோடு இருப்பவர்கள் அகிய இவர்கள்மீது குற்றச் சாட்டாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அப்படி இருப்பது பாவம் அல்ல என்று ஏற்கனவே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் கூட, உயர்ந்த அந்தஸ்திலே இருப்பதாலேயே அதுவே தகுதியாகவும் மாறி விடக்கூடாது என்பதில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே நான் இதைக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம், உயர்ந்த நிலையிலேயிருப்பவர்களின் உறவினர்கள், அல்லது அவர்களது குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்குத் தமிழகத்தில் இடம் இருக்கக் கூடாது, அதற்கு நீதித்துறையில் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. தகுதியையும் திறமையையும் வைத்தே எடுக்க வேண்டுமே தவிர, அரசியல் கண்ணோட்டம் அதிலே ஊடுறுவாதற்கு இடம் அளித்தல் கூடாது. காரணம் இப்பொழுது அதிகமான நம்பிக்கையை இந்த நீதித்துறையிலே மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது.

[திரு. க. சுப்பு]

[1971 ஜூலை 15]

நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும்கூட, நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று தடை வாங்கிவிடுகிறார்கள். இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்திற்கும் தடை வாங்கினார்கள். பிறகு ஹைகோர்ட்டில் தடை வாங்கினார்கள். இப்படி முக்கியமான சட்டங்களுக்குத் தடை வாங்குகிறார்கள். இப்படித் தடைகள் வாங்கும் பொழுது உடனடியாகப் பரிசீலித்து அதை நிவர்த்தி செய்ய சட்டங்களை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

சாகுபடியாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே, 'கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்'யிலே சாகுபடியை நிரூபிக்காவிட்டால் அதை ரடனே வெளியூ கோர்ட்டுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. சில இடங்களில் நீதிமன்றங்களிலே கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்டிற்கு இவர்களே எடுத்து இன்ஜங்ஷன் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இப்படிக் கொடுத்து சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றுவதைப் பார்க்கிறோம். இது தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிகமாக இருக்கிறது. வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு சில இடங்களில் இரண்டு பேருக்குமே, வாதிக்கும் பிரதிவாதிக்கும் இன்ஜங்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் இழுபறி நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன, தகராறுகள் முளைக்கின்றன. ஆகவே இவற்றை மாற்ற வேண்டும்.

இன்ஜங்ஷன் கொடுப்பதில் ஜாடினியல் டிஸ்கிரிஷன் பயன்படுத்தப் படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பர்சனல் டிஸ்கிரிஷனில்தான் கொடுக்கப் படுவதாகத் தெரிகிறது. இதுபோன்ற நிலைமைகளில் விரைவாக முடிக்க வழி வகைகளைக் காண வேண்டும்.

விஜிவன்ஸ் கமிஷன் அமைத்து எத்தனை வழக்குகள் ஏற்பட்டன, எத்தனை வழக்குகள் முடிந்தன, எத்தனை வழக்குகள் முடிவுறாமல் இருக்கின்றன என்பது போன்றவற்றிற்கு ஒரு ஆன்யுவல் ரிப்போர்ட்டைக் கொடுக்க வேண்டும். எத்தனை வழக்குகள் போடப்பட்டன, அதன் முடிவுகள் என்ன என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் நிதித்துறை தாய்மையாக இருக்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, ஜட்ஜ்களின் அலவன்ஸைக் கூட்ட வேண்டும். ஒரே காரிலே இரண்டு ஜட்ஜ்கள் போவதாக இருக்கிறது, எனவே கார் அலவன்ஸைத் தனித் தனியாகக் கொடுக்க வேண்டும். சென்னையிலே இருப்பவர்கள் குற்றாலத்திற்கோ, கோடைக்காணலுக்கோ போவதற்கு ஆசைப் படுவதில் தவறு இல்லை. அவர்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருப்பவர்கள், குடும்பத்திலே இருப்பவர்கள், அவர்களுக்கும் வாழ்க்கை இருக்கிறது. அவர்கள், வெளியூர்களுக்குச் செல்ல விரும்பும் நேரத்தில் யாராவது போனால் அவர்களுடனே, அல்லது ஏதாவது கம்பெனியிலிருப்பவர்கள் சென்றால் அவர்கள் காரிலோ சேர்ந்து செல்லும் நிலைமையிருந்தால் அதனால் பாதகம் ஏற்படும். நெர் இஸ் ஹியூமன்' என்று சொல்கிறோம். அவர்களுக்கும் மனித உணர்வுகள் இருக்கும். அந்த வழிகளில் செல்லுகிறார்கள் என்று மக்கள் கருதும் நிலை உருவாகக் கூடாது. நீதியை வழங்கினால் மட்டும் போதாது. It must appear to be rendering justice ஆகவே, நீதி வழங்குவதாகத் தோற்றம் இருக்க வேண்டும். பிரிட்டிஷ் முறையில் அப்படி வைத்திருந்தார்கள். எனவே அவர்களுக்கு மேலும் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதிபதிகளுக்குச் சம்பளத்தை கொடுப்பதும் அவசியம்.

1971 சூலை 15]

[திரு. க. சுப்பு]

வழக்குரைஞர்களுக்கு ஷெட்யூல் ஃபீஸ் முன்பு என்ன இருந்ததோ அந்த ஃபீஸ்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது. பல வழக்கறிஞர்கள் வயதான காலத்திலே எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கு ஷெட்யூல் ஃபீசை ரிவைஸ் செய்து உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் வசதியாக இருக்கும்.

ஃபிரி லீகல் எய்ட் கொடுக்கவேண்டும். ஏழைகள் அதிகமாக வழக்காட முடிவதில்லை. நீதி வழங்கப்படுகிறது என்பதைவிட நீதி வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஃபிரி லீகல் எய்ட் கொடுத்து ஒரு பேனல் அமைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஏழைகளுக்கு வறுமையில் இருப்பவர்களுக்கு உதவி செய்யும் முறையில் இந்தப் பேனல் இருக்க வேண்டும்.

ஃபீஸ் கட்டினால்தான் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியும் என்ற நிலை யிருக்கிறது. பாப்பர் சூட் ஃபைலை வைப்பதற்கே பல வருஷங்களாகின்றன. ஏழைகளுக்கும் நீதி கிடைக்கும் என்ற முறையில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் ஏழைகளுக்கும் நீதி வழங்கப்படுகிறது என்று உணரும் வகையிருக்கும்.

ஸ்மால் கால் கோர்ட்டுகளில், மொஸ்டல் கோர்ட்டுகளில் 500 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது. ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பிறகு அதிலே பாதகமான நிலை யிருந்தால் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமானால் சென்னைக்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்குப் போக முடியாது. 500 ரூபாயைச் செலவழித்துவிட்டு அங்கேயிருந்து இங்கே வருவது சாத்தியமில்லை. பெக்னியரி ஜூரிண்டிக்ஷனுக்கு சிட்டி திவில் கோர்ட்டின் பணிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் ஏழை எளியவர்களுக்குப் பயன்படும்.

மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்குச் சிலில் அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிச் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மதுரைக்கு, நான் புரூப் கூறியதைப்போல், ஒரு உயர்நீதி மன்றப் பெஞ்சையும், சட்டக்கல்வசியையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொண்டு எந்திருக்கும் நீதி நிர்வாகம், சிறைச் சாலைகள் ஆகிய இரண்டு மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் நீதி நிர்வாகம் ஆற்றல் மிக்க வழக்கறிஞர்கள் பலராலும், நல்ல நடுநிலையோடு இருந்துவரும் நீதிபதிகளாலும் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை எல்லா மாநிலத்தவரும் பாராட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அந்த வகையிலே புதிதாக இந்த நீதி நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெற மதுரையிலே நீதிமன்றக் கட்டிடங்களை அமைத்துச் சிறப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த அரசை நல்லவர்களெல்லாம் இன்றைக்குப் போற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்னதைப்போல் வழக்கறிஞர்களுக்குச் சில குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று ஆங்கிலேயர்கள்

காலத்தில் போடப்பட்ட ஷெட்யூல் ஆஃப் பீஸ் திருத்தப்படவில்லை என்றும், கணிசமாக, நியாயமான அளவுக்குக் கிடைக்க அது திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வழக்கறிஞர்கள் நீண்ட காலமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் குறிப்பிட்ட சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்து நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்று நான் நம்முடைய ஆற்றல் மிக்க அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய புதிய கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகுதான் நியாயம் ஒழுங்காக வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற வகையில், தாய்மொழியில் நீதிமன்றங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்ற சிறப்பான திட்டத்தை அமல்படுத்தக் கருதி, அதற்காக அந்தத் துறையிலே சிறப்பாகத் தமிழிலே தீர்ப்பு எழுதுகின்ற நீதிபதிகளுக்குப் பரிசு வழங்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பரிசுகள் அண்மையில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே மேலும் தாலதாமதம் வேண்டியதில்லை. நேற்றைக்குப் பிறந்த இந்தி மொழியில் நீதிமன்றங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், நம்முடைய தமிழ் மொழி நல்ல வளர்ச்சி பெற்ற மொழியாக இருக்கும் நிலையில், பண்பாடான மொழியாக (ரிசைபண்டு லாங்வேஜ்) இருக்கும் நிலையில், கிளாசிகல் லாங்வேஜ் என்று சொல்லப்பட்ட தரமான மொழியாக இருக்கும் காரணத்தால் தாய்மொழியிலேயே நீதி வழங்க முடியும். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளைத் தமிழ் மொழியில் கொண்டு வாதிச்சயமாக நம்முடைய அரசு தன்னுடைய காலத்திலேயே முழுக்க முழுக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதனைக் கொண்டு வரவேண்டும்.

ஆங்கிலத்தில்தான் 'ஆர்குமென்ட்ஸ்' என்று சொல்லப்பட்ட வாதங்களை எடுத்து வைக்க முடியும், நீதி வழங்க முடியும் என்று சொல்லுகின்றபோது, இதே ஆங்கிலம் 300, 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆஸிவர்கிராம் காலத்தில் இங்கிலாந்தில் கூட நீதி வழங்கும் மொழியாக இல்லை என்பதனை உணர வேண்டும்.

இலண்டன் மாநகரத்தில் 350 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் லத்தின் மொழியில் நீதிமன்ற நடைமுறை இருந்து வந்தது. சாத்தியை வழக்குரைஞர்கள் விசாரணை செய்யும் நேரத்தில் லத்தின் மொழியில்தான் விசாரிக்க வேண்டும். வாதங்களை எடுத்து வைக்கும் நேரத்தில் லத்தின் மொழியில்தான் எடுத்து வைக்க வேண்டும். நீதிபதி லத்தின் மொழியில்தான் தீர்ப்பு எழுதிப் படிக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருந்தது. அப்போது ஆங்கில நாட்டு இளைஞர்கள் இலண்டன் மாநகரத்தில் ஆங்கில மொழியில் அல்லாமல் லத்தின் மொழியில் தீர்ப்பு வழங்குவது அநியாயம் அல்லவா என்று கிளர்ந்தெழுந்தார்கள். அன்று எழுந்த கிளர்ச்சிப் போராட்டத்தின் விளைவாக இன்று உலகம் முழுவதும் 350 கோடி மக்கள் மத்தியில் ஆங்கிலம் செல்வாக்குப் பெற்று, நம்முடைய சாதாரண சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வரை இன்று ஆங்கிலம் பரவி இருக்கிறது. இந்தமாதிரி உணர்வு தமிழ் மக்களுக்கு உண்டாக வேண்டுமென்ற வகையில் இன்று நீதிமன்ற முறைகள் தமிழில் அமல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் சிறப்பான முறையில் வாதங்களை எடுத்துச் சொல்ல வழக்குரைஞர்கள் தமிழினைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதை நடைமுறைப்படுத்துவதை இன்னும் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 15]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வழக்குகள் காலதாமதப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டு பொதுவாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை கீழ் மட்டத்தில் இருப்பவர்கள் தீர்ப்புக் கூறிய பிறகு வசதி வாய்ந்த முதலாளிகள் உயர்நீதி மன்றங்களுக்குப் போய் காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி, கடைசியாகத் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை விட்டு விட்டு வேறு எங்காவது போய்ச் சேர்ந்து விடும் நிலைமை இருக்கிறது. தொழிலாளர் தலன் பற்றிய சட்ட வழக்குகளைப் பொறுத்தவரை குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடையத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டை பொன்னேரியில் வைக்கவேண்டுமென்பது நீண்ட காலக் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. பழுவேந்தூர் பகுதியில் இருப்பவர்களும், பொன்னேரியில் இருப்பவர்களும் 35, 40 மைல் கடந்து தங்களுடைய வழக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு திருவள்ளூருக்கு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக அமைக்கப்பட்ட டிரிபேசரியல் சமிட்டியின் முன்னாலும் இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, பொன்னேரியில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டை விரைவாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரை அன்னா அவர்கள் கூறியது போல் சிந்தனைச் சாலைகளாக மாற வழிவகுக்க வேண்டும். நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களிடம் சிறைச்சாலைகளில் இருக்கும் நோத்தில் சிந்தனைக் கருத்துக்களை எழுதமுடியும் என்று கூறுவார்கள். இன்றைக்கு சிறைச்சாலைகளைச் சிந்தனைச் சாலைகளாக மாற்ற நம்முடைய அரசு முயல் வேண்டும். திறந்த வெளி சிறைச்சாலைகளை மிகுதியாக அமைத்துத் தர வேண்டும். எங்களுடைய பகுதியில் ரொட் ஹில்லில் திறந்த வெளி சிறைச் சாலையை அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. எந்த காரணத்தாலோ அது கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு நீண்ட திறந்த வெளிகள் இருக்கின்றன. திறந்த வெளி சிறைச்சாலைகளை ஏற்படுத்தி கைதிகளை முழுக்க முழுக்க விவசாயத்திற்கும், காய்கறிகளைப் பயிரிடவும் பயன்படுத்த வேண்டும். அந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்து உங்களுக்கு நன்றி கூறி அமைகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக மக்களுக்கு நீதி நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கோர்ட்டுக்குத் தான் போகிறார்கள். கோர்ட்டிலே நேர்மையாக நமக்கு நீதி கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை பொதுமக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அரசாங்கம் தப்பு செய்தாலும் அதற்கும் நீதி தேடிக் கோர்ட்டுக்குத்தான் செல்லுகிறார்கள். கோர்ட்டில் இருக்கும் மாஜிஸ்ட்ரேட், முன்சிப், ஜட்ஜஸ் ஆகியோர் நிச்சயமாக நீதி வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, அதற்கான அடிப்படையிலே நீதித்துறை செயல்பட்டு வருகிறது.

இன்று கோர்ட்டுகளில் எப்போது பார்த்தாலும் ஒரே கூட்டமாக இருக்கிறது. ஒருவர் ஒரு கேசுக்காக கோர்ட்டுக்குப் போகத் தொடங்கி விட்டால் மாதக் கணக்கில் போய்க் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[1971 ஜூலை 15]

வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. வழக்குகளை உடனுக்குடன் பைசல் செய்யும் வகையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஒரு வழக்கு வந்தால் இவ்வளவு காலந்தான் என்று அதற்கு ஒரு வரையறைச் செய்யவேண்டும். அதே போன்று ஹைகோர்ட்டிலும் வழக்குகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. சாதாரண பணக்காரருக்கு ஒரு கேஸ் ஏற்பட்டு, அதற்காக நடக்க ஆரம்பித்தால் அவர் தம் சொத்தை எல்லாம் இழந்து பிச்சை எடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு வந்து விடுகிறார். ஆகவே, ஹைகோர்ட்டாக இருந்தாலும், வேறு எந்த கோர்ட்டாக இருந்தாலும் ஒரு வழக்கு வந்தால் அதிலே முடிவு எடுப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறை எற்படுத்த வேண்டும்.

நிதித் துறையைப் பொறுத்தவரை முன்னால் பேசிய நண்பர் அவர்கள் சொன்னபடி ஜட்ஜுகள், மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள், முன்சீபுகள் ஆகியவர்களுக்கு வசதிகளைக் கொஞ்சம் அதிகமாகவே கூடச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்களும் மனிதர்கள்தான். அவர்கள் தேவைகளை மனிதாபிமானத்துடன் அனுசூல வேண்டும். இதை நான் வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, நிதித் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதைவிட அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால்கூட நல்லது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் சிறு சிறு வழக்குகள், சாதாரணத் திருட்டு, அடிதடி வழக்கு போன்ற வரலாம். அதெல்லாம் போலீஸ் இலாகாவுக்குப் போய் அவர்கள் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நாம் இன்று பஞ்சாயத்து ஆட்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் தலைவர்களுக்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் இந்த மாதிரி சிறு சிறு வழக்குகளை விசாரிக்க அதிகாரம் கொடுத்தால் ஒரே நாளில் வழக்கு தீர்ந்துவிடும். கோர்ட்டுக்கு நடக்கும் தேவை இருக்காது. வாதி, பிரதிவாதியை வரவழைத்து பஞ்சாயத்தே முடிவு செய்யும் வகையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சென்னையிலுள்ள பல வழக்கறிஞர்கள் பல குறைகளைச் சொன்னார்கள். அரசியல் நிதித் துறையில் ஊடுருவுவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறைகளுக்கு ஆதாரம் அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கும். இருந்தாலும் நான் ஒன்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய அரசு ஜட்ஜுகளைத் தேர்ந்தெடுக்க—ஏழு பேர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க—உயர்நீதி மன்றத்தில் பானல் ஆப் லிஸ்ட் கேட்டார்கள். அந்த ஏழு பேர் கொண்ட லிஸ்டில் இருந்து மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டு மீதிப் பேரைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. வழக்கறிஞர்கள் மத்தியில் இந்தப் பேச்சு பாவலாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரிக் குறைபாடுகள் எல்லாம் இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது.

நாங்கள் சுமார் 500 மைலுக்கு அப்பால் இருக்கிறோம். ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் சென்னைக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு ஹைகோர்ட் பெஞ்ச் இருந்தால் வசதியாக இருக்கும். அதைப் பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்குமென்று நம்புகிறேன். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 15]

[திரு. எ. சுவாமிநாஸ்]

இன்னொன்று. ஹைகோர்ட்டுக்கு இரண்டு மாடிகள் உள்ளன. அந்த மாடிகளில் ஏறி இறங்க வயதான வழக்கறிஞர்களுக்கும் வயதான கட்சிக்காரர்களுக்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்டடம் நல்லதொரு பழங்காலக் கட்டடம். அங்கு ஒரு லிஃப்ட் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நீதி நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும் வகையில் நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில், நாடு முழுவதும் மனு நீதி நான் என்று நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் அறிஞரீதியாக ஆங்காங்கு பட்டிதொட்டிகளில் எல்லாம் சென்றிருக்கிறார்கள், கேட்கிறார்கள். ஆகவே கிராமங்களைத் தேடி நீதி செல்கிறது. குறைகள் தீர்க்கப்படுகின்றன. அதை மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அதே முறையில் நடமாடும் நீதிமன்றத்தையும் ஆங்காங்கு பெரிய பெரிய நகரங்களில் அமைக்க நினைக்கிறோம். அப்படி அமைப்பது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதி நான்குனேரி. அங்கு, நான்குனேரி வட்டத்தில் நான்கு லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த நான்கு லட்சம் மக்களில் மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நான்குனேரி வட்டத்தில் ஒரு முன்சிப் கோர்ட்டுக் கூட அமைக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கு தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அப்படி அங்கு நான்கு லட்சம் மக்கள் இருந்தும் அங்குள்ள கேஸ்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டுக்கு 65 மைல்கள் கடந்து அம்பாசமுத்திரத்திற்குப் போகிறது. ஐம்பது மைல்கள் கடந்து திருநெல்வேலிக்குப் போகிறது. நான்குனேரி வட்டத்தில் வழக்குகள் கூடுதலாகி அம்பாசமுத்திரத்திற்குச் செல்கிறது, திருநெல்வேலிக்குச் செல்கிறது. அம்பாசமுத்திரத்தில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டு இருந்தது இப்போது இரண்டு கோர்ட்டுகளாக ஆகியிருக்கின்றன. நெல்லையில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட்டு இருந்தது இரண்டாக ஆகியிருக்கின்றன. இந்த அவல நிலை எதற்காக? அன்றே புறப்பட்டு 65 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள அந்த அந்த கோர்ட்டுகளுக்கு போக முடியுமா? வள்ளியூரில் நல்ல கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே மக்களுக்கு அதிகச் செலவிலாத முறையில், நெல்லையில் உள்ள அடிஷனல் ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டை வள்ளியூரில் அமைத்துக் கொடுக்க நல்ல மார்க்கம் இருக்கிறது. அப்படி வள்ளியூரில் அதை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்குனேரி வட்டத்தில் உள்ள கிரிமினல் வழக்குகளை விசாரிக்க அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு திருநெல்வேலியில் இருக்கிறது. ஆக, நான்குனேரியிலிருந்து 65 மைல்கள் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நான்குனேரி வட்டத்திலுள்ள கிரிமினல் வழக்குகளை மட்டும் நடத்த அந்த அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு திருநெல்வேலியில் இருக்கிறது. அது எதற்காக அங்கு இருக்கவேண்டும்? 65 மைல் தொலைவில் அது ஏன் இருக்க வேண்டும்? மக்கள் பணத்தை விரயம் செய்து அங்கு ஏன் போக வேண்டும்? போலீஸ் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றிரண்டு நாட்கள் அலைந்து சர்க்கார் பாட்டாக்களை அதிகமாகச் செலவழித்து அவர்களும் பலவித அல்லல் களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே நான்குனேரி வட்டத்தில் உள்ள கிரிமினல்

[திரு. டி. கணபதி]

[1971 ஜூலை 15]

வழக்குகளை விசாரிக்கும் அந்த அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் நெல்லையில், திருநெல்வேலியில் இருப்பது என்பது தேவையற்றது. ஆகவே அதையும் சேர்த்து வள்ளியூரில் மாஜிஸ்ட்ரேட் சார்பாக டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப்-கம்-ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டாக அமைப்பது நல்லது, அப்படி அமைக்கவேண்டுமென்ற என் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்கிறேன் அமைச்சர் அவர்களிடம்.

சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 1968-69-ல் திருநெல்வேலிக்கு வந்திருந்தபோது வக்கீல் சங்கத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். வக்கீல் சங்கக் கட்டடத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்றும் நல்லதொரு கட்டடம் கட்டித் தரவேண்டுமென்றும் கேட்டிருந்தார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் வந்து சென்ற பின்னர் அவர்கள் வாக்கு கொடுத்தமுறையில் வக்கீல் சங்கம் நல்லதொரு கட்டடத்தைப் பெற்று செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

அவர்கள் இன்னொரு கோரிக்கையும் விடுத்திருந்தார்கள். நெல்லையில் இரண்டு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள் உள்ளன. அதை செஷன்ஸ் கோர்ட்டும் முனிசிப் கோர்ட்டும் ஒரே கார்ப்பவுண்டுக்குள் வைக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எடுத்து வைத்தார்கள். அங்குள்ள அடிஷனல் முனிசிப் கோர்ட், ஒரு அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இரண்டையும், அதாவது நாங்குனேரி வட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலுள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கக்கூடிய அந்த இரண்டு கோர்ட்டுகளையும் அங்கிருந்து மாற்றிவிட்டால் அந்த இடத்திலேயே, ஒரே கார்ப்பவுண்டுக்குள்ளேயே நெல்லையிலுள்ள இரண்டு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகளையும் வைத்துக்கொள்ளமுடியும். அதனால் வக்கீல் களுக்கும் நல்லது, கட்சிக்காரர்களுக்கும் நல்லது. ஆகவே அதைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனு நீதி நான் எப்படி தமிழ்நாட்டில் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகிறதோ அதேபோல் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைக் கொண்ட வள்ளியூரில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்-கம்-அடிஷனல் ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டையும் அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, நீதி எல்லா மக்களுக்கும் எளிதில், அதுவும் குறைந்தச் செலவில் கிடைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை, கொள்கையினை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு கட்சிதான் இன்றையதினம் ஆட்சி தடுத்துகிறது. அந்தக் கொள்கையை நடைமுறையில் கொண்டுவருகிற வகையில் நீதி எளிதிலும் எளிமையாகவும் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகள் இன்னும் செய்யப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைச் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்வேன்.

குறிப்பாக, ஏழை எளிய மக்கள், ஹரிஜனங்கள், தொழிலாளர்கள், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த மக்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி, கோர்ட் ஃபீ செலவுகள் இவற்றில் இருந்து விதிவிலக்கு தரவேண்டுமென்ற நான் கேட்டுக்கொள்வேன். தொழில் தகராறுகள் வருகின்றன. அதற்குக் கட ஃபீஸ் கட்டி, ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் பல தொழிலாளர்களுக்கு, வேலை அற்றுப்போன தொழிலாளர்களுக்கு அவற்றைக் கட்ட

1971 ஜூலை 15]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கிய மக்களுக்கு இந்த ஸ்டாம்பு ட்யூட்டியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வேன்.

நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில், நம் மாநிலத்திலுள்ள நீதிபதிகள் மிகச் சிறப்பாக நீதி வழங்குகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சில தீர்ப்புகள் தள்ளுபடியாகின்றன என்றாலும் நீதியை சிறப்பாக வழங்குகிறார்கள் என்று நான் சொல்லவேண்டும்.

எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் நீதி வழங்கினால் மட்டும் போதாது. நீதி வழங்கியதாக தோற்றமளிக்கவும் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த விஷயத்தில் நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வடக்கேயிருந்து அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள் சென்னைக்கு, அப்படி அமைச்சர்கள் வரும்போது அவர்களை வரவேற்பதற்கு அமைச்சர்கள் போகிறார்கள், அதிகாரிகள் போகிறார்கள். அவர்களோடு நீதிபதிகளும் ஏன் செல்ல வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நீதிபதிகளை உடுமளவரையில் அரசியல் தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கச் செய்வது மிக மிக அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதனால் அவர்கள் கேட்டுவிடுவார்கள் என்பதல்ல. அதனால் மக்களுக்கு அவர்களின் மீது ஒரு குறை ஏற்பட்டு விட வழி ஏற்படும். ஆகவே நீதிபதிகள் அமைச்சர்கள் வரும் போது அல்லது அரசியல் தலைவர்கள் வரும்போது அவர்களை வரவேற்கச் செல்விற அந்த முறையை தயவுசெய்து திறத்துவதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

இன்னொன்று, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ்ஸிலிருந்து கீழ் மட்டத்திலுள்ள நீதிபதிகள் ரிட்டயான பிறகு உத்தியோகத்திற்குச் செல்கிற நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்காக அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளத்தையும் பென்ஷனாகக் கொடுப்பதில் தவறு இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்வேன். ஆனால் ரிட்டயானப் பிறகு அவர்கள் உத்தியோகத்திற்குச் செல்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் வழக்குகள் அதிக நாட்கள் ஹைகோர்ட்டில் நீடிக்கப்படுகின்றன. ஹைகோர்ட்டில் ஏராளமான ரிட் பெட்டிஷன்ஸ் வருகின்றன. வேலை இழப்புகள், தொழிலாளர் தகராறுகள் போன்று பல இருக்கின்றன. முதலாளிகள் எளிதில் ஹைகோர்ட்டிற்குச் செல்கிறார்கள், சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் செல்கிறார்கள். ஒரு தொழிலாளி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு கீழ்க் கோர்ட்டில் அல்லது ட்ரிப்ப்யூனலில் அவருக்கு சாதகமாக தீர்ப்பு வந்தாலும் சரி அல்லது பாதகமாக வந்தாலும் சரி முதலாளி உடனே ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டு விடுகிறார். அது அட்மிட் ஆவதற்கு ஆறு, எழு மாதங்களாகின்றன. பிறகு அது டிஸ்போஸல் ஆவதற்கு பல ஆண்டுகளாகின்றன. அந்த கேஸ் டிஸ்போஸாவதற்குள் அந்தத் தொழிலாளியே இறந்து விடுகிறான். அல்லது வேறொரு வழியில்லை என்று எங்கேயாவது போய்விடுகிறான். ஆகவே தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ரிட் பெட்டிஷன்களை விசாரிப்பதற்காக உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு தனி பெஞ்ச் ஏற்படுத்துவது நன்றாகியிருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறைகளைப் பற்றிய கருத்து இப்போது வேகமாக மாறி வருகிறது. உலகமெங்கிலும் மாறிவருகிறது. நம் நாட்டிலும், குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலும் அந்தக் கருத்து மாறிவருகிறது. முன்பு சிறை சென்றவன் என்றால் அவன் கண்டெம் செய்யப்பட்டு, அவன் சமுதாயத்திற்கே ஆகாதவன், நீமை பாவவன் என்ற கருத்து ஒரு காலத்தில் இருந்தது. இப்போது சிறைச் சென்றவன் என்றால் அவன் சீர்திருத்தப்பட வேண்டியவன், ஏதோ தவறு செய்து விட்டான் என்று நினைக்கிற இந்தக் காலத்தில் சிறைச் சென்றவன் மேலும் தவறுகள் செய்யாமல் அவனை திருத்துவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். எனவே, திறந்த வெளிச் சிறைச்சாலைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இருக்கிற சிறைச்சாலைகளில் உள்ள வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

உணவு சப்ளை செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் சென்னைக் கைதிகளுக்கு இட்டிலி, உப்புமா போன்றவை தரப்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது சென்னையில் மட்டும் ஏன் தரப்படவேண்டும்? மற்ற சிறைகளிலும் இந்த உணவு சப்ளையை இந்த முறையில் மாற்றி அமைத்து, இட்டி, உப்புமா போன்ற தமிழக உணவை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது சிறையில் குளிப்பதற்கு எப்போதாவது ஒரு முறைதான் வசதி கிடைக்கிறது. அன்றாடம் குளிப்பதற்குச் சிறைக்கைதிகளுக்கு வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தண்ணீர் இல்லாத பகுதியில் இந்த வசதி இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற இடங்களில் அன்றாடம் குளிப்பதற்கான வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேட்டிகளுக்கு கான சந்தர்ப்பம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இதன் பிரியாசிடையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு முறை ஒருவன் சிறைக்குச் சென்று வந்து விட்டால் அவனைக் கண்டெம் என்று சமுதாயம் ஒதுக்கி வைத்து விடுகிறது. ஆகவே, சிறைக் கைதிகளுக்கு குறிப்பாக லாங் ரீம் பிரிசனர்களுக்கு, 3 அல்லது 5 ஆண்டுகாலம் இருப்பவர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி கட்டாயமாகக் கொடுக்க வேண்டும். கோவை ஜெயிலில் இந்த வசதி இருக்கிறது. சில ஜெயில்களில் இல்லை. இந்த வசதி எல்லா ஜெயில்களிலும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி, அவர்களுக்குத் தொழிற்பயிற்சி கொடுக்கப்படுமானால் அவர்கள் வெளியே வந்த பிறகு சமுதாயத்தோடு ஒட்டி வாழ்ந்து நிச்சயமாக ஒரு நல்ல குடிமகனாக வாழமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆயுள் கைதிகளுக்கான தண்டனை காலம் 20 ஆண்டுகள் என்று இருக்கிறது. மார்க்குகள் மூலம் அது குறையும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிக் குறைந்தாலும் 15 ஆண்டுகள் ஆகலாம். அப்படியில்லாமல், இந்த மார்க்குகள் எல்லாமே சேர்த்து இந்த ஆயுள் தண்டனை காலம் 15 ஆண்டுக்குள் ளாகவே முடிந்து விடுகிற அடிப்படையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையென்றால், மனிதனாக சிறைக்குச் சென்றவன் மிகுமமாகத் தான் விடுதலையாகி வருவான். ஆகவே, இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு, இந்த மான்யத்தின் மீதான விவாதம் முடியும் வரையில் இந்த அவையின் அலுவல் நேரத்தை நீடிக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 15]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மின்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், எங்கள் கட்சியின் சார்பில் 2 வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒன்று துரிதமாக நிதி வழங்கப்படவேண்டுமென்பது, மற்றொன்று, ஆயுள் கைதிகள் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால் அவர்களை விடுதலை செய்து விடவேண்டுமென்பது. இந்த முதல் வெட்டுப்பிரேரணை சம்பந்தமாக என் கட்சியின் சார்பில் பேசிய கப்பு அவர்கள் நல்ல முறையில் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, வெகு துரிதமாகச் சில முக்கியமான கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது கேஸ்கள் எல்லாம், கிரிமினல் அப்பீல்கூட 1956 வருஷத்திலிருந்து பெண்டிங்காக இருக்கிறது. விவசாயிகள் அப்பீல் 4-5 ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அப்பீல் 4-5 வருஷங்களாக இருக்கிறது. இன்றுகூட ஹைகோர்டிலே இரண்டு ஜட்ஜ்கள் டீடல் நலம் குன்றி இருக்கிறார்கள். ஒருவர் இப்போது வந்து இருக்கிறார். இன்னொருவர் வந்து வந்து போய்க்கொண்டு இருக்கிறார். இது மாதிரியான நிலையில் என்னுடைய ஆலோசனை we can appoint two ad hoc Judges. They will have no lien. அதனால் எந்த விதமான கமிட்மென்டும் இல்லாமல் செய்யலாம். 2-3 ஜட்ஜ்களைப் போடுவதால் அவர்கள் இந்த அரசியல்சை உடனடியாகக் கவனிக்க முடியும். அந்தக் தாரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாதாஜன் கமிட்டியைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் இரண்டு முன்று முறை எழுப்பி இருக்கிறேன். டிசம்பர் மாதத்தில் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குழு ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்டும், இவ்வளவு காலதாமதமாகி வேலையைத் தொடங்கக் காரணம் என்ன? அந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தை அரசாங்கம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டிலேயே சிலிங் கோர்ட், கிரிமினல் கோர்ட் என்கே அமைந்தால் நல்லது என்று சிபார்சு செய்வேண்டும்.

ஹைகோர்டின் விஜிலென்ஸ் செல் இருக்கிறது. அந்த விஜிலென்ஸ் செல்லில் ஒரு ஜட்ஜ்தான் இருக்கிறார். ஒரு ஜட்ஜ் கையில் அந்த அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது. 2-3 ஜட்ஜ்கள் அதிலே இடம்பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விஜிலென்ஸ் செல் நடைமுறையைக் கண்காணிக்க முடியும். ஹைகோர்ட்டுக்கு கட்டடம் கட்டவேண்டுமென்று ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அது தாமதமாகி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைத் துரிதமாக கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹைகோர்ட் வக்கீல்களுக்கு பூராவும் சேம்பர்ஸ் ரூம் கட்டித் தரவேண்டும்.

லேபர் கோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில், இன்று லேபர் கோர்ட்டின் தொழிலாளிக்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்து விடுகிறார்கள். அந்த முடிவை அமல் நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் இருக்கிறது. லேன்ட் ரெவின்யூவை ரிகவர் செய்வது போல், செய்கிறோம். அந்த முறையில் செய்வது நீண்ட காலம் ஆகிறது. ஆகவே, அந்த லேபர் கோர்ட்டுக்கு, பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட்,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 10]

பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் கமிஷன் அதிகாரம் கொடுத்து இருப்பதுபோல், இதை வசூலிப்பதற்கும் அந்தக் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு 'ஃப்ரி லீகல் எய்ட்' கொடுத்து வந்தார்கள். அது இப்போது அதிகமாக செய்யப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மதுரையில் ஹைகோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்று அவசியம் வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மதுரைக்கு ஒரு சட்டக் கல்லூரி வேண்டும். பலர் வரவேற்கக்கூடிய விஷயமாகையால் இதை வற்புறுத்துகிறேன்.

சிறைச்சாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். ஆயுள் கைதிகளுக்கு பெரோவில் கொடுத்து வருவது உண்மை தான். அந்த பெரோல் கொஞ்சம் லிபரலாக இருக்க வேண்டும். 20 வருஷம் ஆயுள் தண்டனைக் காலம் என்று இப்பதை 10 ஆண்டுகளாகக் குறைக்க வேண்டும். கைதிகளுக்கு சிறைச்சாலைக்குள்ளேயே கேள்டின்சுன் வைக்கவேண்டும். சிறைச்சாலையில் தொடர்ந்து 2—3 வருஷம் இருந்து விட்டால், அவர்களுக்கு அங்கே உள்ளே சூழ்நிலை தவிர வேறு இருப்பது இல்லை. ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்படாத வகையில் அவர்கள் வேறு உணவு வகைகளைச் சாப்பிடுவதற்கும் வழிவகைச் செய்யவேண்டும். கோளாவில் சிறைச்சாலையில் கேள்டின்சுன் இருக்கின்றன. நான் தொடர்ந்து 4 வருஷம் சிறைச்சாலையில் இருந்து இருக்கிறேன். அங்கே எழுதுவதற்கு படிப்பதற்கு வசதி இருந்தாலும், உணவு வகையில் சில மாற்றங்கள் இருந்தால் தான் அந்த வசதிகளும் பிரயோசனப்படும். ஆகவே, சிறையில் கேன்டின்சுன் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறைச்சாலையில் வேலை செய்கிறார்கள். வேலை செய்தால் கூலி உண்டு என்ற முறை வரவேண்டும். கூலி இல்லாமல் வேலை செய்வது என்ற போக்கை மாற்ற வேண்டும். குறைந்த அளவுக்குக் கூலி போட்டாவது அவர்கள் கணக்கில் வரவு வைத்து கடைசியாக அவர்கள் விடுதலையாகி வெளியே வரும்போது அவர்கள் 'பர்சனல் கேஷ் பிராபர்டி அகௌண்ட்ஸ்' ரூ. 50, ரூ. 500, ரூ. 1,000. என்று இருக்குமானால், அது அவர்களை மிகவும் ஊக்குவிக்கும், உற்சாகப்படுத்தும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பலர் சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். சில பேர் 144 தடை உத்தரவை மீறச் சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். சிலர் அரசியல் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு சிறைக்குச் செல்கிறார்கள். வசதி படைத்தவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் கிளாஸ் சிறை கொடுக்கிறார்கள். பட்டதாரிகளாக இருந்தால் அவர்களுக்கு என்று தனியாக சலுகைகள் அளிக்கிறார்கள். அரசியல் காரணத்திற்காக சிறைக்குச் செல்பவர்களுக்கு தனியாக ஒரு சிறை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கும் வார்டன்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்று சொல்ல முடியாது. சில சிறைகளில் தான் இருக்கிறது. நான் சேலம் சிறையில் இருந்து இருக்கிறேன். அந்தச் சிறையில் மாத்திரம் தான் 8 மணி நேர வேலை வார்டன்களுக்கு இருக்கிறது. மற்றச் சிறைகளில் இருக்கும் வார்டன்களுக்கு இந்த 8 மணி நேரம் வேலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளின் நிலையும், போலீஸ்

1971 ஜூலை 15]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகளின் நிலையும் ஒரே மாதிரி இருக்கவேண்டும். மதுரையில் குப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் இருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தமாதிரி ஜெயில் அதிகாரிக்கும் நிலை இருக்கவேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிக்கு என்னென்ன வசதிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது மாதிரி ஜெயில் அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதே மாதிரி, டி.ஐ.ஜி., ஐ.ஜி. போன்றும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால், அந்த இலாகா இன்னும் நன்றாக இருக்கும்.

ஜெயிலில் இருப்பவர்களிடத்தில் இன்டர்வியூவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குடும்பத்தோடு சிறைச்சாலைக்கு வந்து பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்து பேசுவதற்குக் கூட வசதி இல்லை. ஸ்பெஷல் கிளாசிலே இருப்பவர்களுக்கு எல்லா வசதியும் இருக்கிறது. வரும் விசிட்டர்ஸ் உட்கார்ந்து பேசுவதற்கு ஒரு ஷேட் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலூரில் நல்ல முறையில் சிறை அமைத்திருப்பதைப் போலவே மதுரைச் சிறையும் இருக்க வேண்டும். சிறை அமைக்கும்போதெல்லாம் வேலூர் சிறையை மாதிரியாக வைத்து அமைக்க வேண்டும்.

நீதித் துறையில் தமிழை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். என் கட்சியைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் ஒருவரே தமிழில் தீர்ப்புகளை எழுதினால் எப்படித் தெளிவாக எழுத முடியிறது என்று ஒரு உதாரணம் கொடுத்தார். தமிழில் தீர்ப்புக்களை நல்ல முறையில் எழுதக்கூடிய ஐட்ஜ் களுக்கு இந்த அரசு செகக்னிஷன் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்களை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சாதிக்கக் கூடிய விஷயங்களைச் சாதிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, என்பேரில் கொடுத்திருக்கின்ற லெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி ஒருசில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

மதுரையில் பெஞ்சு அமைக்க வேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானம் மிக முக்கியமானது. ஏனைய மற்ற மாகாணங்களிலெல்லாம் இப்படிப்பட்ட பெஞ்சுகள் இருக்கின்றன. சான்றுகள் இருக்கின்றன. அலகாபாத்தில், லக்னோவில் ஹைகோர்ட் பெஞ்சுகள் இருக்கின்றன. முன்பு திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யம் ஒன்றாக இருந்தபோது திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு பெஞ்சு இருந்து வந்தது. இப்போதும் கூட திருவனந்தபுரத்தில் பெஞ்சு வரவேண்டுமென்று கோள அரசு முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகிறது. பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அங்கே உள்ள முதலமைச்சர் அவர்கள் ஹைகோர்ட்டை கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்தது. அதே மாதிரி நமது அமைச்சரவர்களும் மதுரையிலே இந்த பெஞ்சை கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்த ராஜ்யத்தில் தான் பெஞ்சு நீதிபதிகளுக்கு சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மதுரையில் பெஞ்சு வந்தால் இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 ஜூலை 15]

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். கோர்ட்டுகளில் எந்த மொழி இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி மத்திய அரசு தனது கருத்தை மாநில அரசுகளுக்குத் தெரிவிப்பதாக அறிகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் இந்தி கோர்ட்டு மொழியாக இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ்மொழிதான் கோர்ட்டு மொழியாக இருக்க வேண்டும், அதுதான் பொறுத்தவராக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஹைகோர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே ஆங்கிலம் இருக்கிறது. ரெகார்ட்டுகளெல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. தமிழ் மொழியில் இருந்தால், அதை மொழி பெயர்த்துத் தரவேண்டும் என்பது போன்ற கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. வினாகப் பணமும் செலவாகிறது. இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஹைகோர்ட்டு விதி முறைகளைத் திருத்தி அமைத்து ட்ரான்ஸ் லேஷன் போன்ற காரியங்களுக்குப் பணம் வினாகச் செலவு செய்யாமலிருப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தமிழில் ஜட்ஜ்மென்ட் கூறுகிறவர்களுக்குப் பரிசுத் திட்டம் இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். நீதி நடப்பது எந்த மொழியில் இருக்க வேண்டுமென்றால் அது அந்நாட்டுத் தாய் மொழியில்தான் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லோரும் புரிந்துகொள்ள முடியும். வழக்கறிஞர்கள் சரியாக வாதாடுகிறார்களா என்பதைக் கட்சிக்காரர்களும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் நடந்தால் கட்சிக்காரர்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனால் சில ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம். மேற்கோள் காட்டுவது, வாதங்கள் ஆங்கிலத்தில் தான் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சுப்ரீம் கோர்ட்டு, மற்ற மாநிலக் கோர்ட்டுகள் தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்ட வேண்டுமானால், அந்தத் தீர்ப்புகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கும். இருந்தாலும், படிப்படியாகத் தமிழைக் கொண்டுவரலாம். நீதி மன்றங்களில் தமிழுக்குத்தான் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தலைமை நீதி மன்றத்தில் கூட அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவலில் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

கோர்ட்டுகளில் அதிகமாகக் கேஸ்கள் தங்கிவிடுகின்றன. உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் பெட்டிஷன்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சிரிமினல், சிவில் வழக்குகள் எல்லாம் அதிகமாகத் தங்கியிருக்கின்றன என்ற புகார்கள் அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இவைகளைப் பைரல் செய்வதற்கு நீலிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களுக்கு நீதித் துறையிலே அதிகமாக உதவி புரிவதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். “லீகல் எய்ட் டு தி பவர்” அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். இது நடைமுறையில் கொஞ்சம் இருக்கிறது. பெரிய சிரிமினல் குற்றங்களில்தான் வக்கீல்கள் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து தரப்படுகிறார்கள். சிவில் வழக்குகளில் கூட மிகவும் சாதாரண ஏழை எளியவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளை செய்து தரவேண்டும். எத்தனையோ வழக்கறிஞர்கள் வேலை யில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இப்படிப்பட்ட உதவி செய்வதற்குத் தாராளமாக முன்வருவார்கள். நல்ல உள்ளம் படைத்த வாலிபர்கள்—வக்கீல்கள்—இருக்கிறார்கள். அவர்களை உபயோகப்படுத்தி ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 சூலை 15]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இப்போது காப்பியிங் ஷீட்ஸ் எல்லாம் ரொம்ப விலைக்கு விற்கிறது. 70 பைசா என்று போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சர்ட்டிபைட் காப்பி எடுக்க வேண்டுமானால் ஏழை எளியவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வீண் செலவு ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக, சமுதாயத்திலிருக்கின்ற அமைப்பினைப் பார்க்கும்போது ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்த மாதிரியான அதிகமான கஷ்டங்களைக் கொடுக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். காப்பியிங் ஷீட்டின் விலையை உயர்த்தியிருப்பது பொருத்தமானதல்ல.

அடுத்து, நீதிபதிகளை நியமிக்கின்ற போது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படுவதாகப் புகார்கள் இருக்கின்றன. இந்த விஷயம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்திற்கப்பாற்பட்டதாக இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அப்படிப் பார்க்கும்போதும் கூட அநிலை திறமையும் தகுதியும் உள்ளவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். சமீபத்தில் நடந்த ஜில்லா நீதிபதித் தேர்வு பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பேனலில் 7 பேர்கள் இருந்தாலும் 3 பேர்களைத்தான் நியமனம் செய்தார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்கள், கவர்ன்மென்ட் ப்ரீடீர்கள் நியமனம் செய்கின்ற போதும் தகுதியும், திறமையும் படைத்தவர்களுக்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். இஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு, கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்ற நிலையிலல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம் மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப்பற்றி. மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக நியமனம் பெறுகிறவர்கள் கன்ஸ்டிபிள் மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக இருக்கின்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும். “ஒன்ஸ் எ மார்ட்டிகேஜ்—ஓன் ஆல்வேஸ் எ மார்ட்டிகேஜ்—ஒன்ஸ் எ மாலிஸ்ட்ரேட்—ஓன் ஆல்வேஸ் எ மாலிஸ்ட்ரேட்” என்று சொல்வார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை முன்சிப் தேர்வில் கலந்துகொள்ளச் செய்யலாம். மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளை உயர்ந்த மட்டத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய வேண்டும். கூடியவசூலில், கிரிமினல்—சிலில் பிரிவுகளை பிரித்து வைத்த படியுமா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

தமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு யோசனையைக் கூறினார்கள். அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக, ஹானாரரி ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட், கௌரவ மேஜிஸ்ட்ரேட் என்றெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் ஸ்டைபெண்டரி மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகளாக மாற்றினால் சிறப்பாக இருக்கும். இந்த ஹானாரரி மேஜிஸ்ட்ரேட்கள் எல்லாம் பயிற்சி பெற்ற வர்களாக இருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சட்டத் துறையில் போதிய ஆர்வமும் ஆற்றலும் இல்லாத காரணத்தால் பல வழக்குகளில் தீர்ப்பு எழுதும்போது வேறு சிலருடைய உதவியை நாட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நாம் இந்தத் துறையைப் பார்க்கும்போது இந்தத் துறையிலே இன்னும் அதிகமான காரியங்களெல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 சூலை 15]

நீதிபதிகன் எல்லாம் பொது விழாக்களிலேயும், மற்ற மற்ற விழாக்களிலேயும் கலந்துகொள்வது என்பது அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை.

சாதாரணமாகச் சொல்லுவார்கள், 'ஜஸ்டிஸ் ஷூட் பி டன் அண்டு இட் ஷூட் அப்பியர் டு ஹேவ் பின் டன்' என்று. அதே மாதிரி நீதிபதிகன் எல்லாம் பொதுவான காரியங்களில் திறப்பு விழாக்களில் கலந்து கொள்ளாமல் இருந்தால் அது பொது மக்களுக்கும் தப்பான பிரச்சாரம் செய்வதற்கு எந்த விதமான வாய்ப்பாகவும் இருக்காது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நமது நீதிபதிகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். பல இடங்களில் பல முறைகள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலில் நீதித்துறையைப் பொறுத்தவரையில் லிஸ்ட் சிஸ்டம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். லிஸ்ட்டு கேஸை எடுப்போம் என்ற ஒரு நியதியை வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் பல கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. ஒரு கேஸ் லிஸ்டில் வந்துவிட்டது என்றால் எக்காலத்திலும் மாறுவதில்லை. ஒன்று வழக்கறிஞர் சாகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் அவர் கட்சிக்காரர் சாகவேண்டும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகையால் லிஸ்ட் சிஸ்ட்டைப் படி ஒரு வழக்குக்கு மேல் 4, 5 கேஸ்கள் போட அசௌகரியம் இருந்தால், நீதிபதிகள் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஹைகோர்ட் மூலம் கேட்க வேண்டும். உயர்நீதி மன்றம் சற்று பிடிவாதத்தில் இருக்கிறது. முன்சிப் ஆளுலம் சபி, ஜில்லா ஜட்ஜ் ஆளுலம் சரி அவர்கள் பிடிவாதமாக இருப்பதால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். தவிர்த்தால்தான் நீதித்துறைக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும் என்பதை இங்கு குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக பல பகுதிகளில் பல கோர்ட்டுகளுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லை. நீதிபதிகள் தங்குவதற்கு போதிய வசதி இல்லை. இது மாதிரி கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் வீடுகளில் அவர் இருப்பது சங்கடமாக இருக்கிறது. நீதித்துறையில் இருக்கிறவர்களுக்காவது உடனடியாக அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து கட்டிடங்கள் கட்டித் கொடுக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் ஊரில் நாகர்கோவிலில் ஜில்லா கோர்ட்டு இருக்கிறது. ஆனால் ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வாடகைக் கட்டடத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் கோர்ட்டை அதே காம்ப்லெண்டில் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் முன்சிப் உத்தியோகத்திற்கு நியமனம் செய்வதில் சுறுசுறுப்பானவர்களையும் திறமைமிக்க வாலிபர்களையும் நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று மறுமுறையும் வலியுறுத்தி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதித்துறை பற்றியும் சிறைச்சாலை நிர்வாகம் பற்றியும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1971 ஜூலை 15]

[திரு. செ. மாதவன்]

நீதித் துறையைப் பற்றி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் உயர்நீதி மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதற்கேற்ப நடவடிக்கை எடுக்க ஆண்டுதோறும் அரசு ஏற்பாடு செய்வதுபோல் இந்த ஆண்டும் ஏற்பாடு செய்யும் என்று நம்புகிறேன். நீதி தீர்வாகத்தில் நீதித்துறை சிறந்த முறையில் நடைபெற வேண்டும், சுதந்திரமாக இயங்க வேண்டும். பாருக்கும் அஞ்சாது நியாயம் வழங்குவதில் அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. அந்தக் கருத்தைத்தான் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். இதில் அரசியல் கட்சிக்கோ அரசியல் கட்சியினுடைய விருப்புகளுக்கோ இடம் இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இதில் கட்சி இருப்பதாக யூகித்துக் கொண்டு சில கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. எந்த அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது என்ற விளக்கம் இல்லை. நான் யூகிப்பது எல்லாம், ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்திருந்தால் அவர்கள் நீதித் துறைக்கு எந்தக் காலத்திலும் வரமுடியாது என்ற அடிப்படையில் சொல்லி யிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். நான் அறிந்தவரை அப்படிப்பட்ட ஒரு நியதி எந்த நாட்டிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தியத் தலைமை நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற நீதிபதிகள் ஒவ்வொருவராகப் பார்த்தால் யார் யார் என்பது புலப்படும். அவர்கள் முன்னாலே எங்கு இருந்தார்கள் என்று புலப்படும். அன்மையிலே திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நடந்த தேர்தலில் ஈடுபட்டு ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் நம்முடைய மாவட்ட முன்பாக சர்வீஸ் கமிஷனல் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் சட்ட விரோதமானதாக நாம் பார்க்க முடியாது. அதற்கு சட்டம் போட்டாலும் அது அரசியல் சட்ட அமைப்புச் சட்டப்படி செல்லாது. நீதித் துறையில் யார் யாருக்கு நகுதி இருக்கிறதோ அவர்கள், முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு சட்டத்துக்கும் சிதிகளுக்கும் உட்பட்டு தேர்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

மாவட்ட நீதிபதியைப் பொறுத்த அளவில் உயர்நீதி மன்றம் பல பெயர்களை சிபாரிசு செய்கிறது. குறிப்பிட்ட நபர்கள் பலரை சிபாரிசு செய்கிறது. அதுவும் திறமையானவர்களைப் பொறுக்குகிறார்கள். இதுவரை நமக்குத் தெரிந்தவரை எந்தக் கட்சியையும் சேர்ந்தவர்களை அந்நிலை அனுமதித்ததாகத் தெரியவில்லை. அரசியல் குறக்கீடு என்று சொல்லி இதற்கு ஒரு மாசு கற்பிப்பது சரியானதல்லவென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சுதந்திரமான நீதிபதிகள் தேவை என்று கருதுகிற அதே நேரத்தில் மக்களுக்கு நீதிமன்றம் நன்மை செய்யவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு கொண்டு வரக்கூடிய சட்டங்களை மக்களின் நன்மைகளைக் கருதி அமல் நடத்த வேண்டுமென்பதை யாரும் சுட்டிக்காட்டாதது வருத்தமாக இருந்தது. சுதந்திரமாக நீதி இயங்கும்பொழுது, அதே சமயத்தில் மக்கள் நன்மைகளைத் தடுக்க நீதித்துறை இருப்பதாக அந்த எண்ணத்துக்கு இடம் கொடுக்கலாகாது. ஆகவே சுதந்திரத்தை ஆதரிக்கிறபொழுது மக்களுக்காக இயற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்கள் சிறந்தமுறையில் அமல் நடத்தப்படும் என்ற முறையில் அரசு கவனத்தோடு செயல்படுகிறது.

எல்லோரும் கூறிய கருத்து, காலதாமதம் ஒரு நீதிமன்றத்தில் இருந்தால் எந்த நன்மைக்கு சட்டம் இயற்றுகிறோமோ அந்த நன்மை கிடைக்காத அளவுக்கு சூழ்நிலை உருவாக்கப்படும் என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அதை நம் நீதி மன்றங்கள் சிறந்த முறையில் பரிசீலித்து

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 சூலை 15]

அதனுடைய திட்டங்களை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களை நம் மாநிலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நம் நீதி மன்றங்கள் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதும் அதிக காலதாமதம் இல்லாத அளவுக்கு அரியர்ஸ் இல்லாத அளவுக்கு நீதித்துறை செயல்படுவதற்கு வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம். இந்திய நாட்டு அளவில் பரிசீலித்தபோது நம் தமிழ்நாடு நீதிமன்றங்களில் அதிகக் காலதாமதம் இல்லையென்பதையும் நாம் காணமுடிகிறது. இருக்கிற காலதாமதத்தைப் போக்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடில்லை.

ஆனால், அதற்காக நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்ன கருத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. நீதிபதிகள் எண்ணிக்கையும், நீதிமன்றங்கள் எண்ணிக்கையும் ஒரு நாட்டில் குறைந்தால் தான் அந்த நாட்டிலே நீதியான ஆட்சி நடைபெறுவதாக இந்த அரசு கருதுகிறது. அந்த எண்ணத்தை ஆதரித்து இடைக்காலமாக சில நீதிபதிகள் போடவேண்டுமென்ற யோசனையை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக இல்லை. ஆனால் தேவைக்கேற்றபடி நீதிபதிகளை அதிகப்படுத்துவதில் அரசு தயக்கம் காட்டிய தில்லை. நாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்கு கடுமையான எப்போது தேவை ஏற்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் நீதிபதிகளைப் போட்டிருக்கிறோம், என்பதை கவனப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: கோளவியில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜில்லா கோர்ட்டில் கேஸ்கள் அதிகமாகிவிட்ட காரணமாக உபரியாக ஒரு ஜில்லா நீதிபதியைப் போட்டு, ஆறு மாதங்களில் எல்லா கேஸ்களும் செட்டில் செய்ய முடிந்தது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைத் தெரிந்துதான் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். எங்கெங்கு தேவையோ அங்கெல்லாம் போடுவதற்கு அரசு தயக்கம் காட்டாது என்று சொன்னேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றுதான் நீதி பெற வேண்டும் என்பதல்லாமல் ஆங்காங்கு மக்கள் மன்றங்கள் நீதிமன்றங்களாக செயல்பட வேண்டுமென்று கருத்து வலியுத்தப்பட்டது. ஆனால் பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கவில்லையோ என்ற சந்தேகம். ஹானாரி மேஜிஸ்ட்ரேட் பற்றி சொன்னதால் இதை ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஒரு சில இடங்களில் முழுமையான அளவுக்கு நீதிமன்றங்கள் செயல்படாவிட்டாலும் மக்கள் மன்றத்தில் எளிய முறையில் நீதி கிடைக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். சிலில் வழக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப்புறங்களில் அது கிட்டாத அளவுக்கு சூழ்நிலையைக் காண்கிறோம். ஏற்கனவே வில்லேஜ் கோர்ட்டில் இருந்தன. அதற்குமுன் பஞ்சாயத்து நீதிமன்றங்கள் இருந்தன. அவைகளையும் 1958 பஞ்சாயத்து சட்டத்துக்குப் பின்னால் எடுத்துவிட்டோம். நம்முடைய அரசு இதைப்பற்றி பரிசீலித்து கிராமங்களில் எல்லாம் சிலில், கிரிமினல் நீதித்துறைகள் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடத்துவதற்கு ஊர் நீதிமன்றங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தை அரசு பரிசீலித்து

1971 சூலை 15]

[திரு. செ. மாதவன்]

வருகிறது. அது நிறைவேற்றப்படும். ஆனால் கிராம மக்கள் எளிய முறையில் விரைவாக சிறுசிறு வழக்குகளுக்கு நீதிமன்றங்களையும் வழக்கறிஞர்களையும் நாடிச் செல்லாத சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம் என்று நம்புகிறோம். புதிய புதிய நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கும் இருக்கிற நீதிமன்றங்களின் எல்லைகளை பரிசீலிக்க ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறோம். அதில் அரசு சார்பில் ஒரு அதிகாரியும் நீதி மன்றங்களின் சார்பில் ஒரு ஜில்லா நீதிபதியையும் போட்டிருக்கிறோம். ஊர் ஊராகச் சென்று பரிசீலித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்வது தவறாகும். இன்னும் விரைவாக அறிக்கை தருவார்களானால், அதன்மேல் செயல்பட அரசுக்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நீதிமன்றத்தில் வழங்குகிற மொழி மக்களுக்குத் தெரிந்த மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். அதை முற்றிலும் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. நாம் பொறுப்பேற்ற பிறகு மாவட்ட அளவில் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. சாட்சியங்களைத் தமிழில் பதிவு செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமையில் நடைபெற்று வருகிறது. இதை உயர்நீதி மன்றத்திற்கும் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக ஏற்று வரவேற்கிறது. எந்த அளவில் மாவட்ட அளவில் செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்த்து, பின்னர் இங்கே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று அரசு கருதுகிறது. நீதிமன்றத்திலும் மொழிப் பிரகினை வந்துவிடக்கூடாது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். மாவட்ட அளவில் நீதிபதிகள் தமிழில் தீர்ப்பு அளிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்த--ஜேட்டிமென்டுகள் மாடல்--ஒன்று தயாரிக்கும் முயற்சியை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. அதை விரிவுபடுத்த வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்கு நல்ல கட்டடங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நீதிமன்றங்களுக்கு நல்ல கட்டடம் அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தோடுதான் மதுரை, இராமநாதபுரம், தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். தர்மபுரியில் தொடங்கப்பட்டுவிட்டது. மற்ற மாவட்டங்களிலும் இந்த வேலை தொடங்க காலதாமதம் ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பதோடு வழக்காடுவதற்கும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கருத்து நீண்ட நெடுநாளாகவே நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டு வருகிற ஒன்றுதான்.—லீகல் அசிஸ்டென்ஸ்—எந்த எந்த முறையில் ஏழை எளியவர்களுக்கு எல்லாம் அளிக்கலாம் என்பது இப்போது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அதற்காக இப்போது ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. கிரமினல் வழக்குகளைப் பொறுத்து வழக்காட லீகல் அசிஸ்டென்ஸ் கொடுக்கிறோம். சிலில் வழக்குகள் சம்பந்தப்பட்டவரை பாப்பர் சூட்டாக இருந்தால் ஸ்டாம்ப் கட்டண விலக்கு கொடுத்து வருகிறோம். இன்னும் வழக்கு அறிஞர்களையே நியமித்துக் கொடுக்கவேண்டும் தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு என்கிறபோது அதை எப்படி கொடுக்கலாம் என்பதை ஆழ்ந்து பரிசீலித்தே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 சூலை 18]

அடுத்து, நம்முடைய நீதிபதிகளுக்கு அதிக வசதி, வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளுக்கு செலவு வசதிகள் செய்துதரப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை அண்மையில் நாம் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். மத்திய அரசுதான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். அவர்களும் அனுமதிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

நீதிபதிகளுக்கு வசதிகளை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் அவர்கள் சுதந்திரமாக யாரையும் எதிர்பாராமல் செயல்பட வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம். அதன் காரணமாக மாவட்ட அளவில் வீடுகள் கட்ட ஒரு முயற்சி எடுத்தோம். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் நாங்கள் அதைக் கைவிட்டுவிட்டோம் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ, அப்படி இல்லை. இன்றையதினம் கீழே இருந்து சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் அளவில் இருந்து அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. பலவிடங்களில் கட்டப்படும் இருக்கின்றன. சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகளுக்கும் அத்தகைய வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நீதித் துறையில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினை மக்களுக்காக நாம் நிறைவேற்றுகிற சட்டத்தின் பலன்கள் உடனடியாக மக்களுக்கு கிடைக்க வழி செய்வதுதான். வழக்கறிஞர்களின் நிறைமைக்கு ஏற்றவாறு பலபல சந்தர்ப்பங்களில் பல பலவிதமாக வாதிட்டு அந்த நன்மைகள் மக்களுக்கு கிடைக்காது காலதாமதம் ஆவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்த அரசு சில முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது.

அண்மையில் மத்திய சட்ட அமைச்சரோடு கூட வாதிட்டோம். திரு. ராஜமன்னார் குழுவினும் அது விளக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக நாம் காணவேண்டுமென்று விரும்புகிற பரிகாரம்—புதியதாக நாம் மக்களுடைய நன்மைக்காக ஒரு சட்டம் இயற்றுகிறபோது—அது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது, இல்லையா என்பது பற்றிய கருத்தை எல்லாம் உயர்நீதிமன்றம் நமக்கு முன்கூட்டியே அறிவித்துவிட ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய கருத்தின் அடிப்படையில் நாம் சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டால்—அது சம்பந்தமாக வழக்குகள் கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறபோது எல்லா வழக்குகளையும் போல இதையும் விசாரிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இல்லாமல்—உடனடியாக இதற்கென்று ஒரு பெஞ்சு—சில நீதிபதிகளைப் போட்டு அந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விஷயங்களுக்கும் இறுதியான விளக்கத்தை தந்துவிட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகவே வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பது ஒரு முக்கிய கருத்தாகும்.

இப்போது இருக்கிற 1948-ம் வருடத்திய ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம்—அதற்கான விளக்கங்கள் இன்னமும் ஒவ்வொன்றாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதுபோல இல்லாமல் முழுமையாக இனி ஒரு சட்டம் வருவதற்கு முன்னரே அவர்கள் கருத்து அறியப்படவும், சட்டம் இயற்றிய பின்னர் அது நீதி மன்றத்தில் செல்லத்தக்கது அல்ல என்று வாதிட வசதியில்லாத ஒரு நிலையும்

1971 சூலை 15]

[திரு. செ. மாதவன்]

ஏற்பட்டாக வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நம்முடைய கருத்தை மத்திய அரசாங்கம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நல்ல முடிவை எடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

நம்முடைய ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களது மகாநாட்டிலும், முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய மகாநாட்டிலும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திய நான் மக்களுக்கு நன்மை தாக்கூடிய நல்ல சட்டங்களுக்கு முன்கூட்டியே விளக்கம் தருகிற நிலைமையை ஏற்படுத்த அரசியல் சட்டத்திலேயே வழிவகை செய்யப்படவேண்டும் என்பதும் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் நீதித்துறை நல்லமுறையில்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த நீதித்துறை இன்னும் நல்லமுறையில் செயல்பட நாம் எல்லாம் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும். நீதித்துறை எந்த அளவுக்கு திறமையாகவும், செம்மையாகவும் நடைபெறுகிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் மக்களுக்கு இத்துறையில் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த அளவிலும் மனிதத்தன்மையோடு குறைந்த அளவு நல்ல வசதிகளையாவது ஏற்படுத்தித்தான் வேண்டும். சிறைக்குச் செல்கிறவர்கள் திருத்தி வரக்கூடிய அளவுக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமே தவிர அவர்களைக் கொடுமையாக நடத்தி, துன்புறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கக்கூடாது என்பதை எல்லோரும் சொன்னார்கள். அரசும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் ஒப்பன் யார்ட் சிறைச்சாலைத் திட்டத்தையே கொண்டுவந்திருக்கிறோம். புதிய உணவுத் திட்டத்தையும் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இது எப்படி செயல்படுகிறது என்று பார்த்து சென்னைக்கு மட்டும் இல்லாமல் எல்லா சிறைச்சாலைக்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

‘ஏ’ கிளாஸ், ‘பி’ கிளாஸ், ‘ஸி’ கிளாஸ் என்பது பணத்தை அடிப்படையாக வைத்து ஒதுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் அறிந்த வரையில் அப்படி இல்லை. சிறைச்சாலைக்கு வருவதற்கு முன்பு அவர்கள் எந்தவிதமான வாழ்க்கை வசதிகளோடு வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்து அந்த அடிப்படையில்தான் ‘ஏ’ கிளாஸ், ‘பி’ கிளாஸ், ‘ஸி’ கிளாஸ் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி சொல்வதினாலேயே எல்லா வசதிகளையும் அங்கே பெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்தமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் யாரும் சிறைச்சாலைக்குப் போக அச்சப்படமாட்டார்கள் என்பது தெரிந்த விஷயம்.

தூக்குத் தண்டனைக்குப் பதிலாக ஆயுள் தண்டனைபற்றிய கருத்து சொல்லப்பட்டது. அந்தக் கருத்தை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒருவருக்கு 10 ஆண்டு தண்டனை என்றால் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அனுபவித்த பின்னாலேயே அவர் விடுதலை செய்யப்படலாமா என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒரு குழு இருக்கிறது. வெளியில் விட்டால் அவர் திரும்ப குற்றம் புரியாமல் நல்ல தொரு வாழ்க்கையை மேற்கொள்வார் என்று அந்தக் குழு கருதினால் விடுதலை செய்ய வழியிருக்கிறது. ஆனால் பத்தாண்டு காலம் சிறை தண்டனை அனுபவித்துவிட்டாலே விடுதலை அளித்துவிடவேண்டும் என்ற கருத்தை

[திரு. செ. மாதவன்]

[1971 ஜூலை 15]

ஏற்பதற்கில்லை. அதுவும் சில குற்றவாளிகள் சம்பந்தமாக கவனமாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும். கொள்ளை வழக்கு—திருடுவதற்காக கொலை செய்த வழக்கு போன்றவற்றில்—அவர்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டால் சமுதாயத்திற்கு எத்தகைய கேடு விளையும் என்பதையும் நாம் கருதிப்பார்க்கவேண்டும் எனது சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக சிறையிலே கைதிகளைப் பார்ப்பது என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. முன்பு கைதிகள் எல்லாம் சிறையில் குல்லாய் வைத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். இப்போது குல்லாய் தேவையில்லை. முன்னாலே ஏ. பி. சி. பிரிவுகளிலுள்ள கைதிகள் உறவினரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் குல்லாய் போட்டு, சிறை உடையிலேதான் பார்க்க வேண்டும். இப்போது அப்படி இல்லை. அவர்களுடைய சொந்த உடையிலே பார்க்கலாம். சிறையிலே கொடுப்பது அவர்களுக்குப் பொருத்தம் இல்லையென்றால் அவர்கள் தைத்து வைத்துக்கொள்வதற்கும் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் மனிதத் தன்மையின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற காரியங்கள்.

அடுத்தபடியாக, சுகாதார வசதிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சிறையில் ஸ்டிரைக் அவுட், லெட்ரின் வசதிகள் எல்லாம் தேவை என்று சொன்னார்கள். இவைகளைப்பெல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் 'ஸ்பெஸ்ட் ப்ரொகிராம்' ஏற்படுத்தி சிறைகளிலே பல சுகாதார வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம், பல சிறைகளில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில சிறைச்சாலைகளில் இந்த சுகாதார வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப் பட்டு வருகின்றன.

இப்படிப்பட்ட பல முயற்சிகளிலே இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி மனிதத் தன்மையுடன் நடந்து வருகிறது. ஒரு சமுதாயம் சிறந்த முறையில் வளர வேண்டுமானால், வாழ வேண்டுமானால் சுகாதார வசதிகள் நல்ல முறையில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சிறந்த கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறந்த சுகாதார வசதிகளையும் மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்காது. நானும் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே இந்தக் கருத்துக்களை வரவேற்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத்தீர்மானங்களை வற்புறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member, Thiru Pon-nappa Nadar pressing his cut motion?

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I am not pressing my cut motion in view of the assurance given by the Hon. Minister.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. க. சுப்பு அவர்களும், திரு. ஏ. சுப்பிரமணியன் அவர்களும் தங்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை, பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டன.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தம் இருக்கையில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

1971 சூலை 15]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,06,35,600 under Demand No. 10—Administration of Justice.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut motion of Thiru K. T. K. Thangamani, to Demand No. 11 was by leave, withdrawn.

As the hon. Members Dr. H. V. Hande and Thiru K. N. Kumaraswamy were not in their seats, their cut motions were deemed to have been withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,55,48,900 under Demand No. 11—Jails.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவடைந்து, பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(5) பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

பி.பி.
2-5

A. Statutory Rules and Orders

157. Notification issued with Roc. No. 12149-70-E5, dated the 24th October 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Thanthoni town Panchayat in Tiruchirappalli district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

158. Notification issued with Roc. No. 6096-68-E3, dated the 12th December 1968 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Vadugapatty Town Panchayats in Madurai district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

159. Notification issued with Roc. No. 72285-70-E5, dated the 18th December 1970 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 in the entire area of Thenkarai village, Madurai district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]